У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 13. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 21-го СІЧНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 21, 1970 No. 13. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 20 січня 1970

В АМЕРИЦІ

УРЯД ХАРЧІВ І ЛІКІВ ВИСЛАВ ЛИСТИ до 381,000 лікарів, в яких домагається, щоб вони перестерігали своїх пацієнтів, що вони наражаються на риск, коли заживають пігулки для контролі народин. В листі пишеться про те, що стверджено занедужання на згусток крови в тих пацієнток, які користали з цих пігулок, щоб контролювати народини. Лікарі повинні докладно поінформувати про те, що пігулки контролюють народини, але при цьому вони мають і побічні наслідки, які є шкідливі для здоров'я. В листі проситься лікарів, щоб звітували Урятові Ліків про побічне діяння пігулок.

НІКСОН ПРИГОТОВЛЯЄ ЗАКОНОПРОЄКТ, згідно з яким напівприватна і напівпублічна аґенція мала б перебрати під свій заряд всі залізниці, що курсують між окремими містами, і які щораз більше обмежують пасажирський рух, бо не можуть витримати конкуренції з автами й літаками. Нова Корпорація, яка перебрала б залізниці, була б подібна до Комунікаційної Сателітної Корпорації, яка обслуговує телефонічний і телеграфічний рух між окремими країнами. Уряд мав би дати цій Корпорації 300 мільйонів долярів, як початковий фонд, щоб пустити в рух цю нову господарську установу, Секретар траспорту мав би вирішити, які поїзди мали б курсувати.

АНЕСТЕЗІОЛОГ СТЕНФОРДСЬКОГО університету д-р Джан П Банкер надрукував статтю в „Ди Ню Інґленд Джорнел оф Медісин", в якій твердить, що в ЗСА є забагато лікарів - хірургів, коли порівнювати їхнє число з числом хірургів в Англії та у Валії. Внаслідок цього, твердить цей професор, в цій країні відбувається і більше операцій, як в Англії та Валії. Можливо, що деякі операції були б непотрібні, коли б про них рішав хірург разом із лікарем - нехірургом. Проти д-ра Банкера виступив інший професор д-р Френсіс Д. Мур, але і він признає, що більше „непотрібних" операцій буває в ЗСА, як у Великій Британії.

ПРОДАВЦІ НОВИХ АВТ НАРІКАЮТЬ, що вони в останніх тижнях продають менше авт в порівнянні з тим самим часом 1969 року. Продавці не можуть знайти причини цього явища, вони твердять, що, покищо, люди можуть купувати нові авта в такому самому числі, як в давніших місяцях. Деякі продавці нарікають, що менший рух в торгівлі спричинений тим, що Уряд зменшує свої видатки, що всюди почали говорити про економічну знижку, і покупці сподіваються, що в кишенях американців буде менше долярів, і тому все повинно подешевшати, в тому також і авта. Продавці продають від 10-ох до 3-ох відсотків менше авт, як минулого року в тому самому часі.

21-РІЧНИЙ СИН МІЛЬЙОНЕРА Майкел Дж. Бровді заявив людям, що він роздасть частину тих мільйонів, які він дістав у спадку, і внаслідок цієї заяви сотки бідаків, що дійсно потребують грошей, і сотки тих, що хотіли б легким коштом збагатитися, шукають за цим мільйонером, який вже роздав чеками 48,000 долярів, а після цього втік літаком аж до Порто Ріко. Він заявив був, що хоче роздати тим, щов нужді, 25 мільйонів долярів. Та деякі банкири кажуть, що чеки не мають покриття. Він сам заявив журналістам, що ідея роздавати гроші вбогим, виринула в нього під впливом наркотиків. Деякі вислови цього молодого мільйонера свідчать про те, що він „фантазує".

У СВІТІ

У МОСКВІ ЗНОВУ ВІДБУЛАСЯ демонстрація в користь переслідуваних інтелектуалів. Молодий більгієць, Віктор ван Брантеґен, розкинув летючки з балькону театру, прикувавши себе перед тим до залізного поруччя на бальконі. Поліція перерізала окови й забрала демонстранта. Це вже була друга подібна демонстрація чужинців впродовж одного тижня, бо кілька днів тому двоє італійців, юнак і дівчина, прикували себе до залізних воріт на Червоній площі у Москві, розкинувши також летючки. В летючках закликалося композитора Дмитрія Шостаковича, щоб він приєднався до протестів проти в'язнення кол. генерала Петра Григоренка, якого арештували за його акцію в користь в'язнених письменників.

ЗСА ВТРАТИЛИ У В'ЄТНАМІ за 9 років тамошньої війни 6.333 літаки вартости понад 6-ти більйонів дол., в тому числі 3.342 гелікоптери. Ці цифри американське командування у В'єтнамі оприлюднило після того, як в минулу неділю 18 січня ворог збив знову три американські гелікоптери, коли вони довозили підкріплення на різні пункти зудару. 5 осіб залоги були ранені.

ДО ВАРШАВИ ПРИБУВ із Вашинґтону Пол Крейсберґ, фахівець китайських справ в Державному Департаменті. Він візьме участь у розмовах амбасадора Волтера Штесселя з комуно - китайським амбасадором у Варшаві. Третім учасником буде Доналд Андерсон, перекладач. З китайського боку головним розмовцем буде діючий голова комуно - китайської амбасади у Польщі, шарж д'аффер Лей Янґ. Однаково Штессель, як Лей Янґ уперше візьмуть участь у такому „діялогу".

У ПРАЗІ В ЧССР ТИСЯЧІ ОСІБ ІШЛИ в минулу суботу й неділю на цвинтар на могилу 21-річного студента Яна Паляча, який 16 січня 1969 року підпалив себе на центральній площі св. Вацлава і в три дні пізніше помер у шпиталі, на знак протесту проти інвазії СССР і його сателітів до Чехо - Словаччини. Щоб протидіяти можливим демонстраціям з приводу тих роковин — чеські власті зосередили поліцію у центрі міста.

БРИТІЙСЬКІ КОНСЕРВАТИСТИ ВІДМЕЖОВУЮТЬ себе від нео-расизму, який звертається проти „кольорових" іміґрантів. Лідер Консервативної партії Едвард Гіт виступив у Лондоні проти парляментарного посла з Консервативної партії Інока Повелла, який віддавна веде кампанію за обмеження іміґрації кольорових осіб та за їхній „добровільний" виїзд з Британії до своїх матірних країн. Гіт назвав становище Повелла „несприйнятливим для християнського суспільства".

В ІНДІЇ ВІДКРИТО найбільший в Азії атомовий реактор, продукуючий атомову енерґію. Реактор силою 400 меґаватів — положений над Арабським морем за 65 миль на північ від Бомбаю. Відкрила ту стацію атомової енерґії прем'єр Індіра Ґанді. Збудувала той новий промисловий центр американська компанія „Дженерал Електрік" з 75-мільйоновою державною американською допомогою.

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ В СПРАВІ ДОПОМОГИ ПОТЕРПІЛИМ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ УКРАЇНЦЯМ В ЮГОСЛАВІЇ

З нагоди цьогорічних Різдвяних свят у святочних числах українських часописів в Америці появилася Відозва ВПреосвященного Архиєпископа Білгородського Кир Гавриїла Букатка до українських організацій, товариств та інституцій у цілому світі.

В тій Відозві читаємо, що в Крижевецькій єпархії в Югославії живе вітка українського народу вже коло 250 літ, пам'ятаючи про вихід їхніх предків зі землі української. Вона заховує і на дальше віру, національність і традиції предків в Україні.

Під цю пору працює в тій єпархії 70 священиків, а в семинаріях вчиться 28 богословів та 52 семинаристів і в школах та захоронках виховує дітвору майже сотня монахинь. Це подивугідна витривалість у вірі батьків і національности предків.

Частина з тієї української вітки, приблизно п'ять тисяч людей, в наслідок жахливого землетрусу в кінці жовтня минулого року, втратила все, що мала. Архиєпископ Букатко пише: „Бідні люди позбавлені і цього трошки, що мали... В імені Божої любови апелюємо до сердець усіх людей доброї волі, не забувайте братів своїх рідних у найтяжчих злиднях і життєвих потребах! Чи можливо, щоб ви у цих хвилинах байдуже забули про своїх бідних потерпілих братів у Югославії. Згадайте нас не лише словом, але і поміччю!"

На зустріч цьому апелю пішов Український Конґресовий Комітет Америки і його Екзекутива на своєму останньому засіданні від 9-го січня пожертвувала на допомогу потерпілим тисячу долярів.

Екзекутива УККА закликає усі українські центральні організації і товариства в Америці, щоб вони щедро пожертвували по своїм спроможностям для потерпілих українців в Юґославії.

Пам'ятаймо, що допомога в біді є найкращим доказом нашої національної солідарности.

Всі пожертви належить пересилати до Централі УККА, або ЗУАДК.

Ню Йорк, 12 січня 1970 року.

ЕКЗЕКУТИВА УККА

Східня Німеччина погоджується переговорювати з Західньою — без передумов

Берлін. — Східньо-німецький комуністичний диктатор, 76-літній Вальтер Ульбрихт виголосив в понеділок 19 січня у східньому Берліні 50-хвилинну промову на вступі до своєї першої від 9-ох років пресової конференції та опісля впродовж години відповідав на запити журналістів. Хоча він далі вимагав від вільної Німецької Федеративної Републіки (Західньої Німеччини) визнання сателітської Німецької Демократичної Републіки (Східньої Німеччини) як міжнародно рівної їй суверенної держави, проте, на запит журналістів, заявив виразно, що Східня Німеччина готова переговорювати з Західньою Німеччиною „без ніяких передумов". Таким чином східньо-німецькі комуністи відступили, насправді вирекшися попередньої ультимативної вимоги, щоб західньо-німецький уряд прийняв текст договору, що його Ульбрихт переслав був урядові Західньої Німеччини 17 грудня мин. року. Західньо-німецький канцлер Віллі Брандт у своїй заяві в парляменті в минулому тижні заявив, що його уряд не може визнати Східньої Німеччини, як „чужу державу" бо існує тільки один німецький нарід. Зате Віллі Брандт висловив готовість підписати з Східньою Німеччиною договір про відмову від збройної сили, як засобу для вирішування політичних суперечок. Вальтер Ульбрихт сказав також, що щодо обопільного відречення від збройної сили, як засобу закордонної політики, то Східня Німеччина хоче виждати на кінець переговорів, які в цій справі ведуться тепер між Західньою Німеччиною і СССР.

Президент найменував Дж. Гаролда Карсвелла на суддю Найвищого Суду ЗСА

Вашинґтон. — Президент Ніксон 19-го січня найменував на суддю Найвищого Суду ЗСА 50 річного суддю Апеляційного Суду для 5-ої Округи — Дж. Гарольда Карсвелла з Теллегессі на Флориді. Намінацію переслано до Конґресу і Сенатська Правнича Комісія почне переслухання в справі затвердження цієї номінації вже 27-го січня. Сподіваються, що Сенат затвердить цю номінацію. Коли це станеться, то Карсвелл займе той пост в Найвищому Судді, який був опорожнився після того, як зрезиґнував суддя Ейб Фортос. Сенат відкинув намінацію на опорожнене місце судді Клемента Ф. Гейнсворта і воно досі не було обсаджене. Найвищий Суд працює досі в складі тільки 8-ох суддів. Новонайменований суддя є консервативних поглядів, в справах судівництва він має такі погляди, як президент Ніксон.

Москва використовує полонених ЗСА для своєї пропаґанди

Вашинґтон. — Совєтський уряд проголосив, що він передаватиме на коротких хвилях до Америки голоси американських полонених, які перебувають у Північному В'єтнамі, при чому виявилось, що це будуть заяви 11-ох американських військовиків в комуністичному полоні, що їх прізвища відомі американському Урядові та які уже передавало північно-в'єтнамське радіо. Асистент державного секретаря Мартін Гіллебрандт викликав до себе Юрія Чернякова з совєтської амбасади у Вашинґтоні й заклав перед ним усний протест проти такого використовування американських полонених в Північному В'єтнамі для совєтської пропаґанди. Коли совєтський уряд має якісь інформації про американських полонених, то він повинен не гаючись передати їх до відома американському Урядові — заявив названий представник Державного Департаменту. Ю. Черняков відповів, що він нічого не знає про ті радіопередачі, але передасть до Москви застереження Америки.

ЗУАДК ВІДКРИВАЄ СТАНИЦЮ ДОПОМОГИ В ЮҐОСЛАВІЇ! ПРЕДСТАВНИК ЗУАДК В БЕОҐРАДІ

Філядельфія. — Злучений Український Американський Допомоговий Комітет робить заходи, щоб відкрити свою станицю в Юґославії для переведення допомоги потерпілим від землетрусу українцям в тій країні. Екзекутива ЗУАДКомітету приділила повну увагу справі допомоги нашим братам в Юґославії негайно після того, як прийшли вістки про катострофальні наслідки землетрусу. На рішення Екзекутиви до Юґославії поїхав представник Европейського Представництва ЗУАДКомітету, щоб на місці перевірити розміри катастрофи і питання потрібної допомоги. Президент ЗУАДКомітету відвідав відповідальні за допомогу закордоном установи Державного Департаменту у Вашингтоні, щоб виєднати дозвіл на відкриття допомогової станиці, завданням якої буде керувати допомогою потерпілим від землетрусу українцям в Юґославії. У висліді цих заходів Екзекутива ЗУАДКомітету на своєму засіданні в суботу 17 січня постановила відкрити негайно власну допомогову станицю в Юґославії і в цій цілі вислала туди свого представника, що на місці переведе відповідні розмови з американською амбасадою, відповідними установами уряду Юґосавії і комітетом потерпілих від землетрусу українців для якнайбільш успішної допомоги. Делеґований до Юґославії заступник президента ЗУАДКомітету відлетів уже в понеділок до Европи, де разом з директором Европейського Представництва переведе доручене йому завдання. Ця акція ЗУАДКомітету, який має за собою великий досвід допомогової діяльности в користь українських скитальців — жертв світової війни, має повну підтримку Секретаріяту СКВУ, що передав справу допомоги в Юґославії тій нашій визнаній урядово і міжнародньо допомоговій установі. Екзекутива намітила такий плян допомоговій акції в Юґославії: Негайна допомога харчами, одежею і потрібними ліками; допомога у відбудові знищених домів і господарств; допомога в переселенні тих, які можуть користати з переселення та допомога молоді (харчування у школах, стипендії для студентів).

Вже вислано першу наглу допомогу у виді кількасот теплих накривал, як також першу вплату в сумі тисячі долярів. За обрахунком негайна допомога жертвам землетрусу в Юґославії вимагає щонайменше сотні тисяч долярів. Українська громада у вільному світі виявила співчуття для братів в Юґославії й готова прийти з допомогою. ЗУАДК бажає, щоб ця допомога була плянова і зосереджена, вповні відповідальна перед нашою громадою. Незалежна допомогова станиця ЗУАДКомітету в Юґославії дає запоруку, що вся наша поміч буде справедлива і піде для тих, кому ми мусимо і бажаємо допомогти. Екзекутива ЗУАДКомітету звернулася до всієї української суспільности у всьому світі за підтримкою цієї великої акції і просить всі пожертви слати негайно на адресу ЗУАДКомітету у Філядельфії:
United Ukrainian American Relief Committee, Inc. 5020 Old York Road, Philadelphia, Pa, 19141.

Наша станиця в Юґославії, в постійному зв'язку з Централею ЗУАДКомітету у ЗСА, могтиме діяти скоро і справно. ЗУАДК поробив заходи в кооперативі КАРЕ, щоб дістати змогу користати з магазинів тієї кооперативи для збірки і пакування харчів і одежі, як і пересилки пакетів. Особи, які бажають висилати пакети, дістануть повідомлення, куди ці пакети пересилати для дальшого транспорту. Після повернення представника ЗУАДКомітету з Юґославії буде поданий точний плян акції, що ставить перед усією нашою громадою у вільному світі ще одне велике завдання, що його мусимо виконати спільною працею і жертвенністю.

Помер д-р Джеймс Б. Донован, почесний президент „Міжнародної Амнестії"

Ню Йорк. — У понеділок, 19-го січня рано, тут помер на 53-му році життя один з найвидатніших адвокатів і виховників, відомий із свого посередництва для виміни совєтських шпигунів за заарештованих в Совєтському Союзі американців та в справі викупу кубинців, що були взяті в полон після відомого десанту в Свинській Затоці, д-р Джеймс Б. Донован, який також був почесним президентом організації „Міжнародна Амнестія", яка інтервеніювала для звільнення заарештованих в Україні письменників та діячів культури. До найбільш відомих випадків його посередництва належить справа виміни засудженого совєтського шпигуна Рудольфа Івановича Абеля за пільота збитого над совєтською територією американського розвідчого літака У-2, Ґері Поверса. Родинним лікарем Донованів є відомий наш лікар - громадянин, колишній президент Українського Т-ва Північної Америки, д-р Ростислав Сочинський.

Таємне зникнення професора Колорадського університету Томаса Ріги

Бавлдер, Колорадо. — Дев'ять місяців тому зник із університетського „кемпу" 40 річний професор новішої російської історії Томас Ріга (мабуть він зветься „Ржіга", але англійським правописом пишеться Ріга). Він не взлишив жадних слідів, куди він міг подітися, і тому його приятелі гадають, що він не живе. Поліція в Бавлдері і в Денвері та колишній президент цього університету твердять, що він живе. Вони кажуть, що розмовляли з відповідальними особами із Федерального Уряду, які твердили, що цей „таємний" професор живе. Представники Еф Бі Ай і Центральної Розвідчої Аґенції заявляють, що вони нічого не знають в цій справі, яка належить до місцевої поліції. Професор Ріга народився в Празі, 1947 року прибув до ЗСА, де став громадянином, здобув титул бакалавра і маґістра, а в 1962 р. титул доктора і став професором. Він мав непорозуміння з жінкою, з якою жив тільки п'ять місяців, вона також чеського роду. Професор Ріга казав знайомій йому іншій жінці розпорядитися його майном, яка передала мистецьку колекцію професора Денверському Мистецькому Музеєві.

Адв. Іван Панчук відійшов на пенсію

адв. Іван Панчук

Батл Грік, Мічиген. — У журеалі „Федерал Рекорд" з грудня 1969 року — органі обезпеченевої американської компанії „Федерал Лайф енд Кезюалти", поміщено на обкладинці портрет відомого українського діяча адвоката Івана Панчука, який працював у тій компанії 28 років і який в кінці року відійшов на заслужену пенсію. У статті „На все добре, раднику", подано, що Іван Пачук, народжений в Канаді, в родині українських поселенців, працював у тій компанії від 1941 р., коли ще головне бюро було в Дітройті. Перед тим він закінчив вищу правничу школу в Мічиґені і займався адвокатською практикою Впродовж п'яти років Іван Панчук був президентом ЗУАДК-у, був головою Українського Об'єднання в Мічиґені, очолював Лігу Української Молоді Північної Америки. Після закінчення світової війни, Іван Панчук був головою комісії для переміщених осіб при губернаторі того стейту й допомагав поселити в стейті понад 35 000 українців, переселенців із Европи. При тій нагоді він не раз їздив до Вашинґтону, на побачення з президентом Труманом і Айзенгавером. Він працював керівником леґіслятури обезпеченевого товариства „Гелт Іншуранс Асосіейшен" і в подібному товаристві „Мічиґен Лайф Іешуранс", де займав різні посади аж до відходу на пенсію. І тепер адв. Іван Панчук залишається при тому асекураційному товаристві, як член Ради Директорів. Іван Панчук написав англійською мовою книжку „Заповіт" Т. Шевченка. Згадуючи про його письменницьку працю, названий журнал коротко розповів своїм читачам про творчість та значення Тараса Шевченка, називаючи його великим українським поетом і національним героєм. Адв. Іван Панчук належить до Демократичної партії, і з її рамени брав та й бере активну участь у громадсько - політичному житті того стейту.

В 1969 році кошти прожитку збільшилися на 6.9 відсотка

Ню Йорк. — Федеральне Бюро Статистики Праці стверджує, що в минулому 1969 році індекс цін збільшився на 6.9 відсотка, що є найбільшим річним збільшенням від 1951-го року, коли тривала війна в Кореї. В районі Великого Ню Йорку та Північного Ню Джерзі кошти прожитку в грудні 1969 року збільшилися на цілий один відсоток, що є новим рекордом в ділянці дорожчання товарів. Це збільшення індексу цін спричинило подорожчання харчів, збільшення оплат за асекурацію авт та домів. Бюро підкреслює, що кошти прожитку найбільші в районі Ню Йорку в порівнянні з цілою країною. В грудні збільшилися кошти лікування. Статистичне Бюро не передбачає, щоб в найближчому часі зменшувався індекс цін. В січні кошти прожит-

Проф. Любомир Горницький, видатний піяніст, помер на 42 році життя

Любомир Горницький

Нюарк. — В понеділок 19 січня ц. р. помер видатний піяніст і педагог, Любомир Горницький, всього на 42-му році життя, після короткої і важкої недуги. Покійний народився в 1927 році в Бєху в Польщі й закінчив державну Високу музичну школу в Мюнхені. Доповняв свої музичні студії також у Франції й Еспанії. Концертував з великим успіхом у Західній Німеччині та в Еспанії, де виступав, як соліст, з симфонічною оркестрою Мадриду. Любомир Горницький був віце - президентом Українського Інституту Америки і викладачем музики в університеті в Лонґ Айленді. Він був повним енерґії ентузіястом і відзначався милою товариською вдачею,. завдяки чому втішався загальною симпатією і повагою в музичних колах та в широкому громадянстві. Подробиці про Панахиду й похорон будуть подані в посмертних оповістках.

На Союзівці відбулася Зимова Товариська Зустріч КЛКлюбу

Союзівка, Керґонксон, Н. Й. (Я. Р.) — В днях 17 і 18 січня відбулася на цій оселі УНСоюзу 16-та Зимова Товариська Зустріч Карпатського Лещетарського Клюбу (КЛК). В зустрічі взяло участь понад 100 осіб. Започатковано зустріч в суботу 17 січня ц. р. лещетарською прогулькою до „Скі Мінні", де лещетарська секція, що її провідником є Юрій Граб провела підготовку до лещетарських змагань. Цього ж дня увечері відбулася спільна вечеря для членів КЛКлюбу та гостей. По вечері в павільйоні „Веселка" відбулася забава для дітей і молоді і згодом маскарадова забава для дорослих при звуках Союзівкової оркестри. Нагороди за найкращі костюми одержали: Володимира Глатківська (циганка), Роксоляна Терлецька (мавка), Орися Городецька (дівчинка), Олег Слупчинський (гуцул) і Лярко Чолган (Тайні Тим). В групі старших відзначено дві пари: Юрія і Ірену Купчинських (апаші) та Ярослава і Яру Терлецьких (малярі). Уфундовані КЛКлюбом нагороди за костюми вручувала пані Христина Воєвідка. В неділю 18 січня учасники зустрічі були присутні на Йорданському Богослуженні і водосвятії в каплиці Союзівки. В цій зимовій Товариській Зустрічі КЛК, як і в інших зустрічах Клюбу, брали участь не тільки старші, але також їхні діти і внуки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Старші чи молодь

Стало „модою" нарікати, що на патріотичні імпрези, особливо на концерти-академії з нагоди роковин історичних подій не приходить молодь. Молодих людей дійсно не видно на таких імпрезах, які не можуть привабити своїм трафаретним характером і не дають нічого нового та цікавого. Відомо, що особливо відштовхують молодь довгі, повні патріотичних фраз промови, здебільша з переповіданням даної історичної події. Не приманюють молоді імпрези, влаштовувані без її, молоді, участи. Зате правдою є, що молодь з найбільшою охотою бере участь в улаштовуванні концертів-академій, в індивідуальних і збірних деклямаціях-рецитаціях, в інсценізаціях літературних творів, у виконуванні співочих і танкових точок програми. В останніх роках щораз частіше американсько-українські громади в різних містах притягають до активної участи у виконуванні програми вечорів молодь різного віку від малят через учнів середніх шкіл до студентів включно, з великим моральним і навіть артистичним успіхом. На такі вечори приходить масово молодь — хоч би тільки шкільні товариші, знайомі й приятелі молодих виконавців. А самим їм залишається спомин з їхнього виступу на ціле життя, поглиблюється сантимент до українства та зацікавлення історією і культурою України.

На превеликий жаль, це позитивне явище участи дітей і молоді в українських імпрезах іде неначе паралельно з явищем щораз більшої байдужности збоку старшої генерації. У щораз численніших Відділах УКК головами і секретарями стають громадяни середньої генерації, з здобутою вже в Америці високою освітою, які знаходять спільну мову з молодшим поколінням. Зате на влаштовуваних ними імпрезах з *участю* молоді бувають щораз рідше старші громадяни. Трапляється, що навіть провідні діячі молодечих організацій, що їх члени активно виступають на концертах-академіях, не вважають за відповідне, хоч би з куртуазії до свого молодого членства, прийти на імпрезу. Коли ми закидаємо студентській молоді, що, критикуючи український „естаблішмент", вона повинна доказати свій організаційний хист і творчу винахідливість у власних рядах, то й на адресу старшого громадянства треба звернути увагу, щоб менше дорікала молоді і більше автокритицизму проявляла супроти себе.

Право на в'їзд і виїзд

Лондонський „Дейлі Телеграф" повідомляв, що в 1969 р. 19 тисяч англійців виемігрували до Південної Африки, 12 тисяч — до ЗСА, 165 тисяч виявили бажання переселитись до Австралії. Київська газета „Молодь України" з 7-го січня, передруковуючи ту вістку з лондонської, додала коментар вже в наголовку: „Шукають кращого життя". В тому ж числі „Молоді України" подано вістку за червоним бельгійським часописом „Лібр Бельжік": „Тепер за межами Еспанії проживають 3.8 мільйона еспанців. Щороку Еспанію покидають 150 тисяч осіб. Це — сезонові робітники, які, не знайшовши роботи на батьківщині, вирушають на чужину шукати шматка хліба". Ту вістку київська газета теж назвала тенденційно :„Тікають на чужину", подаючи за головну причину еміграції „низький рівень життя еспанських трудящих і безробіття".

Люди їдуть шукати кращого життя на постійно чи лише сезоново, тимчасово, не тільки з Англії або Еспанії. У Франції і тепер десятки тисяч робітників з арабських країн, у Західній Німеччині й інших країнах вільної Европи — сотні тисяч італійців, яких не може достатньо забезпечити гориста й суха земля їхньої батьківщини. Сезонові робітники прибувають і з кількох південноамериканських держав до ЗСА, найбільше з сусідньої Мехіко.

Совєтська влада проголошує сама себе найбільш гуманною. Тим часом вона не дає своїм громадянам не лише національно-політичних свобід, але й економічного добробуту. Низький рівень життя в СССР — загальновідома річ. Та коли вільні західні держави дозволяють своїм громадянам на їхнє бажання еміґрувати чи виїздити на сезонові роботи, — імперський режим в СССР відібрав у своїх громадян і це загальнолюдське право. Так само Москва не дозволяє прибувати на свою територію і закордонним заробітчанам. Тому сльози комуністичної „Правди" чи „Молоді України" над бідними переселенцями у вільних країнах заходу є крокодилячими слізьми. Заборона людям вільно в'їздити і виїздити з СССР повернула ту імперію до часів кріпаччини в XVII-XVIII століттях.

Д-р Михайло Данилюк

ЗА ДИМОВОЮ ЗАСЛОНОЮ „СУВЕРЕННОСТИ" УССР

Минулого місяця совєтська преса, а зокрема окупаційний орган українською мовою „Радянська Україна" принесли вісті про дальший прогрес „суверенности" республік СССР. Газета в числі 29 грудня м. р. приносить повний текст нового імперського закону — „Основи законодавства СССР і союзних республік про охорону здоров'я."

Прочитавши уважно ці „Основи", треба прийти до висновку, що вже останні, оці ще куценькі познаки автономного самоурядування окремих республік повністю ліквідуються. Черговою жертвою стала охорона здоров'я населення окремих республік, і згідно з новим законом всі права в цій ділянці присвоює собі Москва.

„Основи" ухвалив 19 грудня Верховний Совет СССР і цікавлять вони нас з обох боків: політичного і суто медичного. Адже розраховані вони на далекойдучі зміни в загальному пляні затискання обручів імперії навколо горла неросійських народів, на поглиблення колоніяльної політики більше рафінованими, „законними" методами, а з другого боку — на повну залежність здоров'я поневолених націй від окупаційних чинників.

Хаотичний стан охорони здоров'я в СССР став результатом диктаторської системи, хоч і в цій справі республіканські міністерства пробували вживати різних заходів, вводячи місцеві закони, щоб задовольнити вимоги населення. В кремлівському розумінні це, мабуть заносило „сепаратизмом", і ось уводяться нові закони.

Говорячи про ці зміни, голова комісії охорони здоров'я М. Блохін сказав: „Чинне законодавство в цій галузі ще не кодифіковане. Наявність численних роз'єднаних правових актів, не завжди погоджених між собою ,прийнятих, нерідко в різний час з тих самих питань, створює труднощі в практичному їх застосуванні". Тож, щоб „навести порядок", остання сесія Верховного Совету в Москві ліквідує права республік і заводить закон один для всіх.

Уведенням цього імперського закону для „братніх" республік ліквідуються всякі права окремих територій чи націй, які часто мають дуже специфічний характер, залежно від власних потреб і вимог. Такі потреби окремих територій чи народів повністю ігноруються, і в стандартизації в с е союзного маштабу можна, наприклад, у статті 6-ій згаданих „Основі" вичитати такі постанови:

„1. Встановлення загальносоюзних плянів розвитку здоров'я.

2. Встановлення загальносоюзних плянів розвитку наукових досліджень, розробки нових препаратів, устаткування медичного призначення.

3. Встановлення загальносоюзних плянів розвитку медичної і фармацевтичної освіти, розподілу спеціялістів, які закінчують вищі учбові заклади, підготовки наукових кадрів та вдосконалення знань медичних і фармацевтичних працівників.

4. Встановлення загальносоюзних плянів виробництва і розподілу продукції медичної промисловости між союзними республіками.

5. Забезпечення єдиної технічної політики в галузі медичної промисловости і єдиних медико-технологічних вимог.

6. Вдосконалювання лікарів всесоюзного підпорядкування.

7. Затвердження загальносоюзних санітарно-гігієнічних правил.

8. Затвердження єдиної номенклятури закладів охорони здоров'я і типових положень про них.

9. Витановлення єдиного статистичного обліку і звітности в органах і закладах охорони здоров'я".

Можна було б навести більше прикладів, але вистачить і цих, щоб зорієнтуватись, куди цілює новий закон: все має перетопитись на всесоюзний маштаб, республікам нічим турбуватись, бо про них подбає „старший брат".

Що ж все таки залишилось республікам? А ось у цьому законі, що друкується на трьох сторінках великої газети, знайшлась лише одна-єдина „стаття 7", на півтора десятка рядків, яка говорить про компетенції республіки. Компетенції ці дуже прості: „до відання союзної республіки належить прийняття актів законодавства в галузі охорони здоров'я відповідно до конституції СССР і цих всесоюзних Основ", себто тих, що тепер їх ухвалено. Ось і все. Республікам вистачить переписати „Основи" зовсім не зважаючи на потреби свого населення, кліматичні умовини, господарські обставини, наявність або потребу кадрів, закладів лікування і т. д., не кажучи вже про почуття ліквідації будь-якого національного глузду.

Наші з е м л я ч к и типу Щербицького, П і дгорного, Кириленка і Титаренка оплескали ці „Основи" на сесії Верховного Совєту в Москві, забиваючи ще один цвях у домовину української самобутности та зводячи нанівець всякі надії на покращання організації охорони здоров'я свого власного народу. Спроби п а с ивного спротиву робили лікарі, а один з них, визначний київський хірург, між похвалами „радянській медицині", відважився сказати, що „успіхи могли б бути ще ефективнішими, коли б міністерство здоров'я СССР здійснювало більш оперативне і гнучке керівництво медичними закладами". Не важко догадатись, що треба розуміти під словом гнучкости.

„Дружба народів„ совєтського типу вилазить боком. Республіканські медичні кадри, а в тому числі й українські, тепер опиняться під клямкою закону в дуже несприятливих умовинах праці на своїх територіях. Справа не лише в тому, що якийсь бюрократ з Москви буде тепер диктувати по всіх республіках, де і як проводити медичну працю, а в тому, що централізація знищить до кінця всякі плянування окремих республік як в охороні здоров'я свого населення, так і у вирощуванні кадрів, наукових дослідах, розбудові закладів лікування, продукції медичних і фармацевтичних засобів. Навіть номенклятура, згідно з новим законом, має бути „єдиною", отже російською, „общепонятною" ...

Імперський закон заводить нове поняття „лікарів всесоюзного підпорядкування". Тут не може бути сумніву, що йдеться не лише про всесоюзні пляни вишколювання лікарів і медичного персоналу, що й передбачає цей закон, але про всесоюзне право розпоряджатися лікарськими кадрами. Практично це не менше й не більше, як забирання кращих кадрів з республік у віддалені або російські райони і надсилання в ці республіки чужого елементу.

Це саме стосується продукції медичних і фармацевтичних засобів, розбудови лікувальних закладів, високих шкіл, санаторій, курортів, наукових дослідів, імпорту медикаментів і т. д. Нічого з цього сама республіка не зможе робити, бо вона мусить підпорядкуватись бюрократії в Москві.

Як у таких умовинах можна ефективно організувати охорону здоров'я свого народу? Всякого роду вимоги населення України, які залежать від специфічних обставин і потреб, будуть, безперечно, ігноруватись. Увесь центр науки, медичного постачання, кадрів, плянування і засобів лікування тепер буде повністю в Москві, а тим самим українська нація ще більше залежатиме від примхи політрука або бюрократа.

Нові закони про охорону здоров'я — це ще один доказ „ленінської дружби народів". Цікаво, що цей закон вводять якраз у сторіччя народження Леніна, який, як відомо в медичних кругах, умер від табесу, себто сифілітичного захворювання спинного мозку. Кращого „закону" не видумав би й він сам.

Мих. Килимний

НА З'ЇЗДІ КОЛГОСПНИКІВ ПЕРЕМОГЛИ... КОМПОЗИТОРИ

(2)

В 1930-му році Брежнєв був у складі окремої сільськ о г о с п о дарської бригади першого секретаря Кам'янського (Дніпродзержинського) райкому партії Василя Козлова. На інструктивній нараді з членами бригади В. Козлов, вимахуючи перед слухачами жмутом газет, говорив:

„Тут багато чого надруковано про зерно. Коли ви те все перечитали — добре, коли ні — теж добре, бо в газетних матеріялах понаписувано більш теоретично, а треба практично діяти, щоб виконати плян. Ось у мене є постанова Дніпропетровської міськради. Хоч вона стосується тільки приміських сіл Дніпропетровська, ми поширимо її й на наш район. У цій постанові пишеться, що від неналежного зберігання зерна селянами в ньому заводиться совка, дуже шкідлива для здоров'я людини комаха. Через те потрібно все зерно в селян перевірити в лябораторіях на совку і, в разі встановлення такого-то проценту зараження, негайно замінити його на нове..."

Брежнєв з кумпанами в 1930-му році ходив по селянських хатах Кам'янського району, маючи повні кишені пошитих комсомолками маленьких мішечків. Підходячи до певного господаря, тодішній „Льонька" не дуже то вправлявся в ораторському мистецтві, а лише переказував постанову Дніпропетровської міськради, яка то, мовляв, страшна совка і як партія дбає за здоров'я людей, вирішивши перевірити на заразу все зерно, і, коли виявиться потреба, замінити його іншим. Після цього просив насипати в мішечок жменьку зернят. Відійшовши трохи від хати, на мішечку записував ім'я та прізвище господаря.

Десь за тиждень Козлов оголосив, що аналіза показала високий відсоток совки в усьому перевіреному зерні. Знову, але вже з підводами, Брежнєв і такі, як він, подалися до тих селян, які кілька днів тому насипали їм у мішечки зерно. Тепер уже все зерно в господарів брали на „заміну", обіцяючи привезти нове, незаражене совкою. Звичайно, Козлов та його помічники й не думали виконувати тієї обіцянки.

Брежнєв промовчав перед з'їздом колгоспників цю сторінку зі своєї біографії, а тому не знати, чи він її теж зараховує в помилки, чи взагалі вирішив збути мовчанкою, як він боровся з совкою біля Кам'янського.

Микола Підгорний, родом з Карлівки, працював там на відповідальній комсомольській роботі. В Карлівському районі чи не вперше на Україні „винайшли" таку машину що „все знає". В и к о р и стовували її так: ранком на площі збирали всіх селян і, показуючи на залізне опудало, схоже на паровика, загадували людям, хто скільки має захованого зерна, — хай зараз же признається, бо все одно, мовляв, ця машина його знайде, а тоді власник зерна нестиме сувору відповідальність перед владою. Щоб переконати хліборобів у „всезнайстві" машини, водій її негайно пускав у рух. Машина поволі підповзала до якоїсь садиби й зупинялася. На тому місці комсомольці починали копати яму, на здивовання присутніх селян, а найбільше самого господаря садиби, витягали з неї пару мішків зерна і мішок картоплі. Господаря садиби тут же арештовували. Таку штуку пробляли ще в двох-трьох садибах з подібними ж наслідками. Селяни, переконавшись, що машина справді „все знає", вже самі зголошували комсомольцям про заховане ними зерно, чим бодай уникали арешту.

Ніякого чуда в цьому не було. Комсомольці, перед п р и б у т т я м „машини-всезнайки" до села, вночі, щоб ніхто не бачив, закопували в окремих садибах зерно й картоплю. Вони ж самі потім спроваджували туди машину.

Підгорний промовчав про ці витівки в Карлівському районі, і знову невідомо, чи то були помилки, чи брак досвіду, чи може щось інше.

Але на з'їзді колгоспників обидва вони виступали з промовами і збирали рясні оплески. Їхні промови зводились ось до чого:

Не зважаючи на помилки та брак досвіду, колгоспна система перемогла і тепер процвітає. Ось ми приймаємо новий колгоспний статут, що поставить колгоспника на міцні ноги і піднесе сільське господарство на ще небувалу височінь. Невдовзі прийде той час, коли колгосп забезпечуватиме колгоспників геть усім чисто, і тоді самі колгоспники відмовляться від присадибних ділянок...

Третій з'їзд колгоспників кремлівські вожді у своїх промовах назвали „третім етапом" у перетворенні села", а прийнятий на тому з'їзді новий статут колгоспу — свідченням „дальшого розвитку с о ц і я лістичного сільського господарства".

Що так воно не є видно з самих же фактів, що їх наводили промовці. І так, Л. Брежнєв мусів признатися, що виробництво і заготівля основних сільськогосподарських продуктів стоять на рівні останніх чотирьох років", колгоспне тваринництво „не повністю задовольняє потреби населення", „немає належної уваги до зміцнення кормової бази". Признався Брежнєв і в тому, що „техніка" в колгоспах здебільша несправна і використовується лише на одну зміну, бо молодь із села тікає і тому бракує технічних кадрів.

Усі ці факти, як то звичайно буває в звітних доповідях кремлівських вождів, значно злагіднені їх евфемічною мовою. Дійсність виглядає куди гірше.

Напевно не поліпшить ситуації і запляноване заміна натуральної оплати на т. зв. трудодні грошовою оплатою, як то практикується в радгоспах, бо в силу специфічних умовин сільського господарства грошова оплата в колгоспах ніколи не дорівняє платням фабричних робітників, і молодь однаково тікатиме з села.

А тепер кільки слів про головне щодо колгоспної системи.

Усім і кожному зрозумілий повний провал цієї системи. На прикладах мізерних присадибних ділянок видно, що так звана капіталістична система господарювання з року в рік перемагає систему соціялістичну. Бачачи такий р а з ю ч и й факт, в інших европейських комуністичних країнах колективізацію п о т и хеньку припинили. В СССР, хоч купують зерно закордоном, хоч загал населення значною мірою виживає завдяки існуванню присадибних ділянок, кремлівські ватажки й далі продовжують цупко триматися за недоладні колгоспи. В противному разі їх обов'язково спитають: навіщо було ліквідувати куркулів та підкуркульників, навіщо було створювати штучний голод, навіщо було провадити єжовський терор і т. д. І на жадне „навіщо" кремлівські можновладці не не в стані дати задовільної відповіді, не в стані захистити комунізм перед вибухом можливого, а то й невідкличного н а р о дного гніву.

Тому на з'їзді колгоспників Брежнєв, Підгорний, Полянський та інші, говорили про неіснуючі „перемоги" колгоспної системи, але разом мусіли згадувати й „помилки" і „брак досвіду".

Якщо понад 30 років колгоспна система себе не оправдала ,то не оправдає вона себе і після третього з'їзду колгоспників. Що злом і на зло робилося, те ніколи не закінчиться добром.

(Кінець.)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

У справі одної доповіді

У Вашій газеті з 17-го грудня м. р. появилась коротка замітка п. Романа Криштальського про мою доповідь на дискусійному вечорі, що його влаштували українські інженери. Автор замітки приписує мені такі твердження: „Іван Франко — м а р к с и с т-націоналіст; продовження традицій — це биття поклонів; Крути й інші геройські вчинки з Визвольних Змагань — це міт, який наша молодь буде ігнорувати".

Вважаю за необхідне заявити, що я ніколи не висловлював такого роду думки, тим більше, що вже саме фальшування тих думок звучить для мене аж надто неповажно. Це правда, що я користувався в доповіді висловом „биття поклонів", але ніколи не ототожнював його з „продовженням традицій". Мав я на увазі святочні обіцянки „служити Україні", які в еміграційних умовинах стають зовнішньою формою, без глибшого впливу на поведінку та настанову *української людини*.

Моя доповідь взагалі не заторкувала етнічних традицій, а саме слово „традиції" я вживав у дуже стислому сенсі, говорячи про тяглість поколінь в літературі та науці, тобто про відношення молодого покоління до інтелектуальних осягів старшого покоління.

Якщо йдеться про наше історичне минуле — включно з Крутами та іншими геройськими вчинками з Визвольних Змагань — то я його ніколи не вважав і не вважаю мітом. Запевняю п. Р. Криштальського, що для мене недавнє минуле нашого народу складається з історичних фактів; хоч правдою є, що ми перетворили важливіші з тих фактів у „національні символи", освятивши їх академіями, панахидами та іншими церемоніями.

В цьому сенсі я говорив про ідеологічну функцію того національного минулого і про його понадчасовий (аісторичний) характер. Твердив я також, що молоде покоління пробує переоцінити деякі факти нашого минулого; більш того, я піддержав їх спробу, виходячи з заложення, що жадне покоління не сміє присвоювати собі виключне право на кінцеву оцінку історичного минулого.

Врешті, я не висловлював думки, як пише автор, що Франко — це „марксист-націоналіст", але тільки порівнював дві протилежні оцінки Франка — одна з них совєтська, друга еміграційна.

Володимир Нагірний
Мейплвуд, Н. Дж.

Софія Наумович

ІВАН КОЧЕРГА — СУЧАСНИЙ ДРАМАТУРГ

Про сучасний український театр говориться і пишеться мало, а про драматургів ще менше. То ж велику і приємну несподіванку зробив паризькій громаді проф. Валеріян Ревуцький з Ванкуверу в Канаді який затримався декілька днів у Парижі. Відомого автора праць про український театр, зокрема ж книжки „П'ять великих акторів української сцени"*), УАТ-во зразу запросило дати доповідь. Вона відбулася 13-го червня 1969 р. під первісною назвою „Модерний український театр", проте, обмежений часом, доповідач говорив тільки про драматурга Івана Кочергу.

Відкриваючи сходини, д-р А. Вирста представив проф. В. Ревуцького, як найкращого спеціяліста театру на еміграції.

Проф. Ревуцький почав свою доповідь згадкою про незаслужено забутого літературознавця Дмитра Николишина, який свого часу назвав таких п'ятьох сучасних драматургів в Україні: Миколу Куліша, Івана Кочергу, Якова Мамонтова, Івана Микитенка та Олександра Корнійчука. З них Куліша і Микитенка арештовано. Мамонтів помер передчасно на туберкульозу, залишилися Кочерга і Корнійчук і цей останній пережив, пішовши сліпо на послуги Москві. Кочерга ж на довгі роки замовк, переслідуваний і засланий. Повернувся щойно вкінці 50-их років із п'єсами „Свіччине весілля" та „Пророк", що стали визначним драматичним явищем наших часів. З молодих драматургів визначаються тепер два: Олександер Левада та Олексій Коломиєць — представники цього покоління, що Драч, Вінграновський та ін.

Іван Кочерга виступив більш як 50 рр. тому з першим своїм драматичним твором „Пісня в келиху", на якому сліді впливи Лесі Українки, Олександра Олеся, з чужих Г р і л ь п а р цена, Вільдебрука, з поляків Виспянського і Пшибишевського, бо Кочерга жив якийсь час у Варшаві. У музиці, — він був прихильником синтези драми з музикою, — відчутні впливи Вагнера.

„Пісня в келиху" це суміш мелодрами з інтермедіями у стилі Ганса Сакса. П'єса відтворює кольорит середньовічного західньо-европейського міста (тут доповідач ілюструє тезу цитатою з п'єси). Герой Норберт чує пісню у видзвонюванні вежового годинника, ніч, свічки, революційні мотиви, цілковита романтика. Друга п'єса Кочерги „Весільна подорож Марусі" заторкує проблему простору: все відбувається на залізничій станції у різних промежутках часу. Може в цьому слідний вплив американця О'Ніла, зокрема в кінцевій появі сонячного промени. 1925 року появилася нова п'єса Кочерги „Фея гіркого мигдалю", яку ставив театр Заньковецької — найкращий її інтерпретатор. Темою послужив випадок з кінця 18 ст. за часів Катерини II і князя Безбородька. Розгорнена в ній широка проблема патріотизму в українському а р истократичному середовищі, хоч і дуже завуальовано: граф Бжостовський шукав мигдального печива і дівчину в цілому світі, а знайшов їх нарешті тільки в Україні. П'єса мала великий успіх так завдяки сюжетові, як і оригінальній, трохи схожій на Скріба, техніці.

Далі Кочерга звернувся до історичної тематики. У часах Коліївщини всі шукають „Алмазне жорно" (1927), яке має принести щастя, але не приносить ні в особистому житті, ні в історичному. Наступна п'єса „Свіччине весілля" з 1930 р. має за тему часи магдебурзького права з 16 ст. та епізод із забороною світла в Києві, цеховим життям та звичаями, обрядами, зокрема весільними. Виставлена була 1934 р. та перероблена на оперу 1966 р., композитором В. Кирейком. П'єса „Марко в пеклі" — це нова версія відомого за О. Стороженком і В. Пачовським, героя, вічна тема Данте — критика режиму шляхом показу пекла. Герой попадає в пекло, захворівши на тиф та впавши жертвою марення. А там всілякі гріхи: беззмістовні промови, цензура, тощо. Усе це потрактовано сатирично та з експресіонізмом, як у Куліша. Конкурсова п'єса „Майстри часу" (1933) або „Годинникар і курка" з ф і л о с офічним трактуванням проблеми часу, багато краща як Корнійчукова „Загибель ескадри", проте конкурс виграв Корнійчук. П'єсу Кочерги виставили і про неї забули, а виставлявся постійно Корнійчук, хоч він зовсім посередній драматург. У „Майстрах часу" надзвичайно цікава форма та філософування, мистецьке володіння деталями. Курка і годинник— час і багатство. Герой Карфункель говорить до Юркевича: „Ви знаєте, що таке час, і що може трапитися за 24 хвилини". Юркевич, другий герой, каже, що не треба поспішати, бо все прийде на час, третій, шофер Таратута, вважає, що час непотрібний та що революція має загнуздати час. Цінні теза, антитеза і синтеза, потрактовані по-Гегелівськи та не мають нічого спільного з м а р к с измом. Курка — усісблення багатства в першій дії, у другій настає голод і курки немає, а в третій дії вже „колективне багатство" — куряча ферма. Усе це подане в гротескному пляні. Такі ж назви персонажів, напр. капельмайстер Куріца. Побіч теж і проблема часу. „Майстри часу", — це була остання з талановитих п'єс Кочерги. Після цього настало пристосування, п'єси майже безвартні, ситуації неприродні, у деяких помітне знання мітології, але саме ці п'єси були вилучені зі сцен. Та взагалі — придушення Кочержитого таланту й заслання письменника.

Після війни та регабілітації Кочерги появилися дві його нові п'єси: „Ярослав Мудрий" (1944 р.) та „Пророк" (1949 р.) виставлений у 60-их рр. У воєнних часах можна було користуватися патріотизмом, щоб вигнати німців з України. Тому „Ярослав Мудрий" — це тенденційний фальсифікат у стилі Корнійчукового „Богдана Хмельницького", та все ж в опрацюванні Кочерги, — це Шекспіровий, український „Юлій Цезар", що займе визначне місце в українському театрі. Очевидно історична правда в цій драмі змінена, але Кочерга, як і скажімо, Віктор Гюго, мав право на зміну, відповідно до свого задуму, чи радше до підневільних обставин. У ній і змова, і жагуче кохання, і шал помсти, і патріотизм — любов до Києва, — а це і робить його твір вартісним.

---

*) Вид. Першої Української Друкарні в Парижі 1955 р.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТИ ТА СПІВПРАЦІ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ООЛ

Головна Управа Організації Оборони Лемківщини, вибрана 12-им Загальним З'їздом, 11-12 жовтня 1969 р., Ню Йорк, Н. И., вважає за потрібне подати до відома українського громадянства, що слідуючі напрямні будуть підставою її діяльности та співпраці:

А. До всіх питань своєї діяльности, ГУ ООЛ підходить з точки зору загальноукраїнського національного інтересу.

Б. Ціллю діяльности ГУ ООЛ є вибороти Суверенну і Соборну Українську Державу, яка включала б у своїх границях найбільш покривджену, але не скорену частину Українського Народу — Лемківщину.

В. Щоб зреалізувати цю ціль, ГУ ООЛ діє в двох напрямках:

1. Внутрішньому, між уродженцями Лемківщини, її приятелями та рештою зорганізованих і незорганізованих одиниць українського суспільства.

2. зовнішньому, який включає приватні та громадські особи чужинецького світу.

Г. Діяльність ГУ ООЛ, щоб осягнути намічені цілі, базується на слідуючих засобах:

1. Безкомпромісова вимога від уряду Польської Народної Республіки, щоб він дозволив усім лемкам, які є вже двадцять п'ять літ на примусовому польському вигнанню, вернутися назад на свою рідну землю української Лемківщини, та щоб цей уряд відповідно винагородив українців - лемків за заподіяну їм шкоду, щоб вони знову могли розпочати нормальне життя.

2. Постійно домагатися від УККА, КУК, СКВУ, УНР, Синодів Українських Єпископів, УВАН, НТШ, української преси політичних партій, комбатантських організацій (а зокрема організацій бувших вояків УПА), різних угруповань, та всіх інших, місцевих і центральних українських організацій, як і приватних одиниць, щоб вони постійно робили все можливе, щоб уможливити поворот на свої рідні землі українцям, які вже задовго карються на польському засланні. Зокрема непохитно домагатися,

а) Щоб вище названі українські центральні установи, які репрезентують увесь український нарід, негайно вислали меморандуми протесту до польського уряду, представників держав у Вашингтоні, представників урядів при ООН, проти примусового вивозу і держання українців - лемків, компактною масою на засланні — „віднисканих землях".

б) Щоб УККА, КУК, СКВУ та всі інші українські організації й установи, які носять зовнішньо - репрезентативний характер, запротестували проти польського нищення фізичного, морального, культурно - релігійного та інтелектуального життя українців - лемків.

в) Щоб ці організації домагалися від польського уряду рівних прав для українців - лемків з польським населенням на культурно-духове, релігійне, політичне та суспільно - економічне життя.

г) Щоб наші центрально-репрезентативні організації домагалися права на в'їзд до Польщі певних американсько - канадійських комісій для дослідження всіх справ, зв'язаних із проблемою українців - лемків. Зокрема, щоб такі комісії були негайно зорганізовані, та щоб вони порозумілися з відповідними комісіями Генеральної Асамблеї ООН, чи якихсь інших міжнародних організацій.

ґ) Щоб Синоди Українських Єпископів обох Церков, а також і чинники Українських Протестатських Церков, створили спеціальні комісії для дослідження релігійних потреб українців у Польщі, подбали про все, чого їх релігійні потреби вимагають, включно до створення окремого для них єпископату.

д) Щоб українські наукові установи, УВАН, НТШ, УВУ і т. д., зайнялися дослідженням проблем українців - лемків, як і взагалі всіх українців під Польщею, відповідно їх зформулювали і удокументовано їх представили науковому і політичному світові, і щоб негайно були створені при цих інституціях секції лемкознавства.

е) Щоб українські науковці, літератори, мистці, студенти і преса, нарешті зайнялися нещастям українців-лемків, як і всіх українців під Польщею, що являється символом загальноукраїнського поневолення, та прискорили їх звільнення з цієї модерної „єгипетської неволі".

є) Щоб справа українців - лемків на засланню опинилася у „Конгресовому Рекорді" ЗСА, відповідних міністерствах чи комісіях, та взагалі стала предметом публічної опінії.

ж) Щоб ЗУДАК, як і всі інші українські організації та приватні особи, почали постійно й щедро допомагати в усякій можливій формі українцям - лемкам на вигнанню.

з) Щоб зокрема Президент УККА зробив негайно спеціяльні поїздки по відповідних европейських державах з метою інтервенції в справі лемків, як і всіх українців під Польщею.

3. Постійне і систематичне з'ясування свому і чужому світам, з допомогою преси, наукових праць і т. д., про негайну потребу зайнятися вивченням і зафіксуванням матеріяльної і духової культури українців - лемків, поки це ще можливе, щоб зберегти її пам'ятки для скарбниці української і світової культури.

4. Видання, в міру спроможности своїх власних сил, різних наукових праць, літературних і мистецьких творів, які могли б уможливити докладне дослідження лемківської проблематики. Також мобілізування фонду серед українського громадянства для осягнення цих цілей.

5. Постійна і безкомпромісова боротьба проти всіх, хто намагався б в якій - небудь формі перешкодити українцям - лемкам рятувати себе перед національним загибанням, виключати Лемківщину з України, або взагалі робити їм труднощі в їх діяльності реалізувати мету ООЛ.

НА МАЙБУТНЄ:

1. Лемки, будучи призвичаєними завжди тяжко працювати, доложать усіх зусиль, щоб зреалізувати свої давні пляни: вибороти Соборну і Суверенну Українську Державу, а заразом стати її невід'ємною частиною.

2. Рік 1970-ий є двадцять-п'ятою річницею вивозу лемків поляками на заслання. Впродовж цього року українці - лемки змобілізують всіх своїх українських братів і сестер, щоб запротестувати перед світом факт застосування польським урядом супроти українців-лемків ґеноциду, держачи їх компактною групою вже двадцять п'ять літ на засланні, помимо того, що навіть Совєтський Союз вже давно звільнив наприклад німецьку національну меншину з її сибірського заслання. В рік двадцять п'ятьліття ООН мусить прийти кінець двадцять п'ять-літньому засланню Українських Лемків!

За Головну Управу ООЛ:

Проф. д-р Іван Гвозда
Голова
Мґр Микола Дупляк
Секретар

В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ЗНАЙШЛИ в засекреченій могилі тіла двох американських військовиків, одного сотника й одного сержанта, що їх ще в 1966 році схопили під час бойових дій члени В'єтконґу. Виявляється, що тих старшин комуністи обводили „на показ" по різних селах, після чого застрілили їх. Ту могилу віднайдено щойно в грудні 1969 року і від того часу власті переводили слідство, що довело до ідентифікації жертв.

Відзначено пам'ять провідних кооператорів

В 20-річчя смерти президента Ревізійного Союзу Українських Кооператив Юліяна Павликовського і його найближчих співпрацівників сл. п. Стефана Кузика, директора Центробанку, Юліяна Шепаровича, директора Центросоюзу, Євгена Храпливого, директора Т-ва Сільський Господар — 28 грудня 1969 р. у Філядельфії пом'янули в церкві Христа Царя Службою Божою з проповіддю і панахидою, що її відслужили кол. кооператор Підгаєччини і парох Зарваниці о. радн. Василь Головінський і його сотрудник о. М. Бурак.

О год. 3-ій по пол. в залі „Тризуба" відбулися святочні сходини в приявності 70 осіб, переважно кол. кооператорів з рідних земель. Поминальні сходини відкрив Іван Поритко, один з двох живучих ще членів найвищого проводу кооперації Ради РСУК (другий живе в Чикаґо — інж. Б. Білинський), привітавши прибулу з далекого Едмонтону в Канаді вдову президента РСУК п-і Ірину Павликовську, заслужену громадську діячку. Сходини почав молитвою о. радн. В. Головінський; повстанням і хвилиною мовчанки віддано пошану всім померлим кооператорам на чолі з РСУК з Ю. Павликовським, О. Луцьким, І. Филиповичем, М. Капустою, І. Грабарем, Центробанку — К. Левицьким, Ст. Кузиком, В. Кохановом, І. Ольховим, Центросоюзу Ю. Шепаровичем, М. Творидлом, О. Радловським, Маслосоюзу — А. Палієм, А. Мудриком та з Обезпеченевих централь — „Дністер" і „Карпатії" Я. Колтунюком і І. Ґижою.

Ів. Поритко з'ясував працю провідних кооператорів, які перші кинули в широкі народні маси клич, що шлях до господарської незалежности і добробуту нашої суспільности йде через кооперацію. Вони віддано працювали серед важких несприятливих умов і переслідувань чужої влади, і їм завдячує Західня Україна спонтанний ріст кооператив.

Доповідь про життьовий шлях президента Ю. Павликовського прочитав Степан Сприньський.

Третім доповідачем був інж. З. Кохановський, який схарактеризував діяльність інж. Ю. Павликовського в Українському Технічному Товаристві у Львові. Визвольна боротьба успішно продовжувалася іншими методами — економічно-кооперативними змаганнями, якими проводили керівні кооператори на чолі з Ю. Павликовським.

П-і інж. Стефанія Пушкар розповіла цікавий спомин з відвідин 7-ох наших чільних кооператорів України в 1928 році під проводом Ю. Павликовського.

Достойна Гостя поминальних сходин п-і І. Павликовська зворушливо подякувала за ініціятиву та віддання пошани пам'яті в 20-річчя відходу у вічність провідних кооператорів, а в тім і Ю. Павликовського. Ці провідні діячі, що впродовж чверть століття творили нове життя, залишили велику спадщину новим поколінням. Якщо нове покоління зуміє перебрати цю спадщину — то це буде найкращий пам'ятник великим кооперативним робітникам.

І. П.

День Українського Народного Союзу в Ляшині, Канада

4-го січня 1970 р. в церкві св. Василія Великого в Ляшині після Богослуження о. В. Бринявський відслужив Панахиду за покійних членів УНС з 465 Відділу УНС, ім. Івана Франка.

Того ж самого дня о год. 3-ій по полудні в залі читальні „Просвіти" в Ляшині, відбулось чайне прийняття з нагоди 75-ліття УНС і одночасно Загальні Річні Збори.

Зборами проводив голова нашого Відділу п. О. Дячишин, який представив присутнім членам порядок зборів, а відтак уділив слово Головному Радному і голові Монтр. Округи п. Д. Попадинцеві. П. Дмитро Попадинець обширно обговорив працю УНС впродовж 75 літ та доказував присутнім, чому варто стати членом УНС.

На заклик п. О. Дячишина вшанували покійних членів УНС 465 Відділу однохвилинною мовчанкою.

Члени Управи 465 Відділу зложили звіти про працю за 1969 р. О. Дячишин, Т. Мороз, М. Повідайко і проф. С. Ґеба. В дискусії над звітами забирали голос панове: С. Шевчук, М. Ціховлас і Степан Шевчук. Після звітів вибрали нову управу на 1970 рік.

Опісля приступили до виборів делеґата і заступника на 27 Конвенцію УНС.

Проф. С. Ґеба — голова Контр. Комісії 465 Відділу УНС представив присутнім, хто може бути делеґатом і подав на кандидатку Теклю Мороз, всі приявні одобрили вибір через піднесення рук, а на заступника вибрали п. Йосипа Мороза.

Пан О. Дячишин подякував всім за участь в виборах.

Т. Мороз

Міжокружна конференція СУА в Нюарку

4-го жовтня в Українськім Народнім Домі в Нюарку відбулась міжокружна конференція виховних референток округ — Нюарку, Ню Йорку і Філядельфії. Конференцію організувала Виховна Референтура Гол. Управи, яку очолила п. Олена Климишин з Дітройту, а господарем була Окружна Рада СУА в Нюарку з головою п. Дорою Рак.

Пані Рак привітала делеґаток і попросила до президії: п. Климишин, п. Пеленську-Пасіку — рефер. дошк. при УКК, п. Лопатинську — Окр. Рада у Філядельфії, п Грабовську — Центр. СУА, п. Трембицьку — вих. реф. Окр. Ради в Ню Йорку, на секретарку п. Бук. Пані Рак з'ясувала ціль конференції — виховання молоді в передшкільнім віці — і передала провід п. Бігун — виховній реф. Окр. Р. Нюарк.

Першу доповідь виголосила п. Олена Процюк — Ню Йорк. „Сучасний підхід Америки до етнічних груп". Темою доповіді була справа асиміляції і як їй запобігати. Слідуюча точка — Дискусійна лава (панель): „Як зактивізувати українську матір", з участю виховних працівниць трьох округ: п. М. Одежинської — Філядельфія, п. О. Тарнавської — Нюарк, п. Н. Кух — Ню Йорк. Модератор — п. Ірина Дорощак — Рочестер. Головна тема панелю — мама є першим виховником дитини і вона мусить вщепити в неї любов і пошану до своєї мови, культури і традицій.

Потім було звідомлення „Як я розпочала і проводила дитячі зустрічі" — О. Шуст з Бріджпорту, яке відчитала п. Люба Федун, учит. світлички з Пассайку. Перед очима учасників перейшов день занять в світличці.

Дискусія над проблемами, порушеними у доповідях і панелі — була ожвавлена, бо до неї зголосилось багато осіб. Дискусією проводила п. Н. Лопатинська. Висновок дискусії: всякими середниками задержати молодь при своїм народі, першою мовою української дитини має бути українська мова.

Пообідня частина була практична. Першу доповідь виголосила п. Анастазія Смеречинська з Рочестеру — „Роля садівнички в українській світличці". Садівничка мусить знайти сама відповідний підхід до дітей і уложити програму так, щоб діти були заінтересовані і полюбили світличку. Друга доповідь була — „Методика праці з іграшками у світличці" п. Оля Гнатейко, Пассайк. Вона вказала на великий вплив відповідних забавок на інтелектуальний розвій дитини. Про „Стан світличок і посібники" реферувала п. Олена Климишин — Дітройт. Вона говорила про брак світличок СУА, бо на цілу Америку є їх лише 17, зайняття є лиш один раз в тижні. Треба організувати їх більше цілотижневих і з охопленням всієї дітвори, а передовсім з розбитих і мішаних подруж. Тут потрібна співпраця батьків і цілого громадянства, бо це дуже важна річ. Для допомоги вчителькам видається співаник з нотами, де зібрані легкі пісні для вжитку у садочках.

П. Пеленська - Пасіка, поінформувала про творення інституції „Осередок дошкілля" і про його ролю в організації. Знов була широка дискусія, в якій усі клали натиск на те, що світлички дуже важні і всі зусилля СУА і цілого громадянства повинні йти в тім напрямку, щоб помагати світличкам і морально і матеріяльно.

Конференція була дуже успішна і на високому поземі. Господарі почуваються до милого обов'язку зложити сердечну подяку організаторам, виконавцям і гостям.

За Окр. Раду в Нюарку
К. Бук, секр. Окр. Ради.

Листопадове Свято в Чикаґо

9-го листопада 1969 р., проходжуючись з приятелями по Чикаґівському евеню, завважили ми у виставовій вітрині української крамниці афішу з написом: „Галина Андреадіс в Чикаґо, заля Шопена, 9-го листопада 6 год. вечера". — Ідемо на концерт, сказали ми.

Поки почалася програма Листопадової академії розмовляли ми про попередні виступи в Чикаґо славної співачки. Галина Андреадіс з діда й прадіда походить з українського козацького роду з Запоріжжя. Чоловік її також українець та ще й кубанський козак. Його батько за непокору большевикам заплатив своїм життям. Син же, чоловік Галини, втікаючи від комуністів зі своєї станиці та переховуючись від переслідування, змінив своє правдиве козацьке прізвище й роздобув документ на прізвище Андреадіс, з яким і дістався на еміграцію.

В особі Галини Андреадіс маємо відому оперову співачку, що своїми успіхами „здобуває місто за містом", а останніми часами полонила вже й українське Чикаґо.

**

Вже піднеслась куртина і почалася програма Листопадової Академії, що її влаштувала Ліґа Американців Українського походження. Після відкриття інж. С. Голяшем, головою Міжкомбат. Комітету — Чикаґо „Слово про листопад" виголосив д-р В. Сайкевич. Прекрасно продеклямувала вірш О. Бабія — „Львів наш" Марійка Слободян.

Гарно дописався хор Юного СУМА осередку М. Павлушкова під батутою проф. Василя Дзуля. Хор проспівав такі пісні: „Пісню про Дніпро" — П. Майбороди, „Від синього Дону" — М. Гайворонського і „Привіт Вітчизні" — Фоменка.

Гарно репрезентувався і викликав гаряче одобрення публіки монтаж „Незабутній Листопад", що його виконали діти 2-ої кляси Школи Українознавства Учительської Громади.

Аж ось на сцену виходить, як завжди скромно, але з чарівною привітною усмішкою Галина Андреадіс, вклонилася й чекає, коли ущухнуть привітальні оплески. Програму її сольоспіву складали твори: „Дума" — муз. М. Гайворонського, „На чужині" — А. Гнатишина, „Пісня про Отамана Стрільця" — муз. М. Фоменка і „Як буйному вітру" — А. Гнатишина. Акомпаніював проф. В. Шуть.

Галина Андреадіс сама щиро свій спів пережива, тому захоплення було взаємне. Заля бурхливими виявами вдоволення не пускала її зі сцени, оплески ніяк не вмовкали. А вона, захоплена успіхом, хотіла нас винагородити, заспівала арію, бо в програмі не було арій. І полилися слова „Ангел ночі" з „Запорожця". Це був пречудовий спів. Але Галина закінчила нам свій подарунок таки її любимою піснею і неперевершеною у її виконанні — „Друзі, вперед!" з тим сильним наказом і пригадкою — „Бо Україна — це Ви!"

Під час академії інж. Голяш звернувся до публіки з закликом до пожертв в дар Українським інвалідам і розворушений в душах присутніх настрій був сприятливий на те добре діло.

А. Андрійченко

Роковини Листопадового Чину в Маямі, Флорида

23 листопада українська громада в Маямі відзначила Роковини Листопадового Чину. Свято організував Комітет Українських Організацій.

Прапори на сцену винесли учасники Визвольних Змагань старшини Василь Подубинський, Василь Каліцінський й підстаршини: Т. Наконечний, П. Тибор, К. Павлів, Й. Дрозд, В. Клим.

Свято відкрив і ним проводив голова Укр. Центр. Комітету п. Степан Ковальчук. Американський гимн виконали учні школи при Католицькій Українській Церкві, диригував п. Т. Максимович. Всі присутні проспівали український гимн „Ще не вмерла Україна".

Парох Української Православної Церкви ім. св. Миколая в Маямі о. митрат Д. Савка прочитав зворушливу новелю „Три перші Листопади"! Українська школа при Українській Католицькій Церкві в Маямі виступила з програмою. „Кого ми любимо" — деклямували Андрій Ґелембін і Дана Максимович; „Ой, та зажурились стрільці січовії" — виконали учні школи. „Борцям" А. Курдидика деклямували: Юрко і Андрій Тершаковці, Михайло Пацай, Ярослав Сперкач. До співу акомпаніював маленький піяніст Зірко Сперкач, молодший брат уже відомого молодого піяніста Богдана. Дана Максимович і Андрійко Ґелембін зложили вінок на честь наших героїв перед портретом Вітовського.

В другій частині програми першою точкою був виступ пароха УКЦеркви в Маямі о. шамбеляна І. Ричкуна, який говорив про Листопадовий Чин і про обов'язки кожної людини, про плекання української мови та виховання дітей в українському дусі.

Секретарка Укр. Центр. Комітету О. Подубинська поінформувала присутніх, що цього року комітет запросив славного УССа мистця Івана Кучмака випозичити прозірки його картин. Вона прочитала лист п. Кучмака. Ось уривок . . . „Це для мене мила несподіванка . . . Малюючи свої картини, я ще раз переживаю своє минуле, і бажанням моїм є, щоб шановні глядачі також перенеслися на хвилину в свої спомини минулих днів . . . і згадали й переказали грядучому поколінню красу і чар нашого Рідного Краю, Нашої України! Хоч у споминах воскресім Україну!"

Висвітлення прозірок образів артиста І. Кучмака — було атракцією свята. Висвітлено 80 прозірок: з яких 55 присвячені Визвольним Змаганням. Всі прекрасні. Глядачі були захоплені і деякі переживали минуле й згадували Рідну Україну! Молодь також з захопленням дивилась на незнану їм, загадкову, близьку серцю Україну.

Пояснення до прозірок відчитали побратим Івана Кучмака — старшина УСС Василь Подубинський і Оліпіяда Подубинська. Висвітлював прозірки п. Степан Ковальчук . Під час висвітлювання награвала музика стрілецькі мелодії.

В останній точці пан Тарас Максимович прочитав резолюцію про нашу підтримку Американського Уряду на чолі з президентом Ніксоном в боротьбі за свободу і тривалий мир. Присутні піднесенням рук підтвердили резолюцію й заспівали „Не пора, не пора"!

Святом займався комітет: С. Ковальчук, М. Венгльовська, О. Подубинська, Л. Візняк, В. Каліцінський, С. Венгльовський, В. Подубинський, С. Семащук, В. Клим.

О. Подубинська

Відзначення ювілейних дат діячів української літератури в еміграції

Минулий і цей рік є ювілейними роками кількох діячів українського мистецького слова. Об'єднання Українських Письменників „Слово" на своїх річних сходинах 27 грудня 1969 року, окремим виступом голови Об'єднання Григорія Костюка, відзначило низку круглих ювілейних дат діячів української літератури в еміграції і надіслало привітання таким своїм членам:

Галині Журбі й Володимирові Міяковському — з 80-річчям з дня народження; Романові Купчинському — з 75-річчям з дня народження; Василеві Софронову-Левицькому та Іванові Майстренкові — з 70-річчям з дня народження; проф. Олександрові Оглоблинові — з подвійним ювілеєм: 70-річчям з дня народження й 50-річчям наукової і літературної діяльности, з наданням йому звання почесного члена ОУП „Слово", Юрієві Шевельову-Шереху, Богданові Нижанківському, Василеві Барці, Василеві Гайдарівському, Юрієві Бойкові та Юрієві Стефаникові — з 60-річчям з дня народження, а Василеві Лесичеві — з подвійним ювілеєм: 60-річчям з дня народження і 40-річчям літературної діяльности.

Всім ювілятам Президія ОУП „Слово" і всі приявні на річних зборах члени ОУП „Слово" зичать доброго здоров'я і дальшої успішної творчої праці.

Г. К.

Приклад, гідний наслідування

Відділ ч. 320 Українського Народного Союзу в Балтиморі, Мериленд, зібрав за останніх 10 років і переслав до Наукового Товариства ім. Шевченка в Сарселі, Франція, грошей на суму 643 долярів, — звітував довголітній секретар того відділу п. Іван Малко на Загальних Зборах Відділу 11-го січня ц. року.

В 1959-му році за почином тодішнього голови Відділ, п. Данила Пісецького, дорослі члени того відділу, свідомі ваги НТШ як української наукової інституції, оподаткували себе платити що місяця на НТШ по 5 центів в додатку до своїх обезпеченевих вкладок до УНСоюзу. 60 центів на рік від одної дорослої особи, здавалося б незначна сума, але в довшому часі вона становить поважну фінансову базу для існування даної інституції. Доказом цього є листи подяки, що їх Відділ одержує щороку від адміністрації НТШ в Сарселі.

Відділ ч. 320 УНСоюзу має 212 дорослих членів, з яких приблизно 75 процент продовжує своє зобов'язання перед НТШ. Новоперевибраний голова Відділу п. Теодор Хай закликав в біжучому році приступити до цієї добровільної допомоги для НТШ не тільки тих 25 процент дорослих членів відділу, що ще стоять осторонь, але щоб шляхом нашого відділу пішли й інші місцеві і позамісцеві відділи УНСоюзу в допомозі НТШ і іншим українським науковим установам.

Інж. Володимир Сушко

КНИЖЕЧКА ПРО СВ. МАКРИНУ

(Св. Григорій Ніссійський. Життя св. Макрини — сестри св. Василія В. Переклав із грецької мови о. Сергій Фединяк ЧСВВ. Ню Йорк, Н. И. 1969, *ст. 94*)

Ніжний вид цієї книжечки і думки, що зродилися з перших речень, заохочують мене передати це читання ближньому.

Обкладинка Тараса Шумиловича, і я, як дружина його, найкраще знаю, з яким благоговінням вона поставала. — Автор перекладу книжки не мав спокою, поки і найменша рисочка не віддихнула одухотвореністю. Під впливом перекладача у світ піднесеного думання і символів прозорої неторкальности духу ввійшов і виконавець обкладинки Т. Ш.

Книжечка ж про св. Макрину, як і всі чудові, святі писання, приходить у правильному часі. Щоб ми лише вміли скористати з неї! Кожній людині, що дбає про свою душу, добре, хоч на кілька хвилин увійти у цей чистий, піднесений світ святого життя. Всім ця книжечка може стати допомогою в шуканні виходу з немов безвихідного нашого часу.

Перед нашими очима життя людини, вихованої лише на св. писаннях. Життя людини, свідомо охороненої від писань світських, які в нашому часі переповнюють голови нашої молоді. Ми виразно бачимо, куди це веде, бачимо сумні наслідки, та потішаємо себе тим, що тепер „такі часи".

Часи ж, в яких виховувалась св. Макрина, не були кращими, але мати її сягнула по святий вогонь, яким освітлила дорогу дитині, спалюючи ним темряву і зло, що в кожній людині шукає притулку.

Як багато разів по сто літ минуло від того часу, і як мало людей зрозуміли, що такий вогонь, як книги про волю Творця, не спалює в людині сили і охоти до правдивого, повновартісного життя, навпаки, він побільшує їх безмірно.

В описі життя св. Макрини маємо чудовий приклад, як святе читання повпливало на людську душу. Не „девотку" створило, але особу, про яку сторіччями, в різних мовах згадується, як про мудру, добру, впливову людину.

Чи ж ми не бажаємо такого і нашим дітям? Чи вчителі дітей наших не перейняті тим, щоб учні їх вийшли на славу Творцеві нашому? Священики та сестри-монахині хіба не живуть на те, щоб провадити душі до світла? Допомогою в цьому можуть бути книжки, подібні до книжки про св. „Макрину". Сумно було б, коли б такі книжки стояли на поличках і читали б їх тільки люди, які так-сяк передрялися через це життя і нарешті зрозуміли, що найважливішим в ньому.

Скільки наших дітей, нашої молоді, починає свою життєву подорож, знаючи, куди мають їхати?

Яке краще читання може бути для весняно - молодої, ніжної, вразливої душі, як не про іншу молоду душу, яка відкрилася прекрасною рідкісною квіткою перед Богом і перед людьми, і до кінця життя не втрачала своєї краси, навпаки, кращала з кожним днем.

Книжечку — оповідання св. Григорія Ніссійського про життя його сестри св. Макрини називають дорогоцінною перлиною літератури про життя святих в християнській давнині, добре сталося, що маємо її і в нашій рідній мові.

На скромну мою думку повинні б „Марійські Дружини", „Обнова" і Школи Українознавства та Парафіяльні школи, зокрема українські середні школи, включити „Св. Макрину" у програми лектури.

Тримається цю книжечку в руках немов самоцвіт, і променіє вона непереможною ясністю бездоганного існування.

Перекладач о. С. Фединяк обдарував нас гарним дарунком у виді цього цінного перекладу.

Ірина Шумилович-Шуварська

В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ПРОГОЛОШЕНО деякі подробиці „змови троцькістів". Пражське „Руде Право" твердить, що „троцькісти" приготовляли державний переворот не тільки в ЧССР, але і в інших „соціялістичних" державах, включно з Совєтським Союзом. Поліція переслухала коло 1.700 осіб. Ніяких призвищ не подано.

ЕТІОПСЬКИЙ МОНАРХ ГАЙЛЕ СЕЛЛЯСІ ДІСТАВ листа від президента Ніксона з запитом щодо найкращого шляху, як допомогти потребуючим в Ніґерії і з просьбою допомогти Америці в тій допомоговій акції.

ПОВІДОМЛЕННЯ

в справі виборів делеґатів у Відділах УНСоюзу, які мають менше, як 75 членів

Згідно з постановами статуту Відділів, який має менше як 75 повноправних членів, тобто членів, яких вкладки у даному Відділі включають вкладки до Братського Фонду УНС, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 таких членів, щоб в такий спосіб набути право на спільне представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднані Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делеґата.

Відділи, які бажають об'єднатися для спільного вибору делеґата та його заступника, повинні винести таку ухвалу, а після договорення із собою, перевести вибори.

Якщо ці два Відділи не договоряться інакше, то той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділи, які договорилися про об'єднання з метою спільного вибору делеґата та його заступника, повинні про це негайно повідомити Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНСоюзу, який вишле їм друки повновластей для виповнення.

Для вможливлення спільного порозуміня між Відділами, які мають менше як 75 членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом повноправних членів та прізвищами і адресами Відділових секретарів.

Br.	No. of Mem.	Name and address of secretary
1	64	Walter L. Chernago, 931 Center St., Shamokin, Pa. 17872
2	69	Elizabeth Senkowicz, 118 N Locust St., Mt. Carmel, Pa. 17851
3	49	Michael Suchorsky, 329 Rosehill Pl., Elizabeth, N. J. 07202
4	22	Wasyl Weresh, 2 E 79th St., New York, N.Y. 10021
6	71	Andrew Wowk, 3 Whitman St., Hastings on Hudson, N.Y. 10706
9	54	Walter Salak, 860 Davis Ave., Pottsville, Pa. 17901
10	50	K. Chilczenkowsky, 3554 Shelmire Ave., Phila., Pa. 19136
11	38	George Scileny, 382 Ridgeview Lane, Conemaugh, Pa. 15909
12	36	Wolodymyr Luchkan, 106 Seymour Ave., W. Hartford, Conn. 06119
16	59	Nicholas Moskal, 117 Maple Ave., Spring Valley, N.Y. 10977
17	56	Jaroslaw Bylen, 5529 W. Berenice Ave., Chicago, Ill. 60641
18	12	K.J. Melnyk, 150 W Kenworth Rd., Columbus, Ohio 43214
19	73	Roman S. Holiat, 5604 Fieldston Road, Riverdale, N.Y. 10471
23	57	John C. Binkowski, 24 John St., Derby, Conn. 06418
24	39	Stephen N. Sczur, 114 Ken Way Dr. R D 5, Irwin, Pa. 15642
26	4	Anna Pipa, 104 McClure St., Beckley, W. Va. 25801
28	7	Victor Balaban, 9135 Airline Dr., Houston, Tex. 77037
30	41	Michael Philips, 311 First St. Lyndwood, Wilkes-Barre, Pa. 18702
31	42	Michael Stock, 349 Chestnut St., St. Clair, Pa. 17970
34	31	Lev J. Blonarovych, 2220 Chalfont Dr., Apt. 21, Richmond, Va. 23224
40	18	Walter Witkowski, 2614 Frontenac Dr., Erie, Pa. 16508
41	13	Michael Stepanik, 1031 Scott Ave., Jeanette, Pa. 15644
43	49	Wolodymyr Sywanyk, 533 McMichael Pl., Hillside, N.J. 07205
44	30	Martin Sheska, 1857 Troxell St. R D 4, Allentown, Pa. 18103
46	49	I. Skwirtniansky, 87-16 Park Lane South, Woodhaven, N.Y. 11421
48	55	Stefan Iwaseczko, 1330 Scott St., Reading, Pa. 19607
49	57	Stephen Wowk, 59 Parkdale Rd., Toronto 3, Ont. Canada
50	42	William Kychun, 3423 Dayton Ave., Lorain, Ohio 44055
52	43	Dmytro Chrupalyk, 30 W. Summit St., S. Hadley Falls, Mass. 01075
54	48	Wasyl Dobczansky, 30 Irving St., New Haven, Conn. 06511
56	43	Pete Kohut, 11 Beehaven Drive, Wheeling, W. Va. 26003
58	65	Marie Kowalewsky, 42 Jewett Pl., Utica, N.Y. 13501
60	27	Eva Marcinowski, Box 445, Lundys Lane, Pa. 16425
61	13	Anthony Skubiak, 416 Shultz Ave., Latrobe, Pa. 15650
62	37	Basil Wasylkiw, 2241 S. 56th St., Phila., Pa. 19143
64	62	John Burney, 236 Gilbert Ave., E. Paterson, N.J. 07407
65	70	Andrew Smith, 561 Grier Ave., Elizabeth, N.J. 07202
66	13	Andrew Dubas, 25 Lefferts Ave., Brooklyn, N.Y. 11225
68	21	John Shylo, 268 Prentice St., E. Springfield, Mass. 01104
69	57	John Riznyk, 30-02 Broadway, Astoria, N.Y. 11106
71	10	Gloria Perekrest, 8260 W 130th St., Strongsville, Ohio 44136
72	15	Carolina Kurach, 310 Seneca St., Titusville, Pa. 16354
73	53	Dmytro Wasylyk, 168 Hillcrest Ave., Providence, R. I. 02909
74	13	Katherine Yarema, 1001 Service St., New Castle, Pa. 16101
77	23	Peter Fedash, 412 St. Clair St., Yorkville, Ohio 43971
79	10	Pelagia Seredynska, RFD Box 39 Union Mills, Broadalbin, N.Y. 12025
80	22	Nicholas Senek, 542 Freeland St., Calumet City, Ill. 60409
81	48	Antin Lukianchuk, 5504 Ballman Ave., Baltimore, Md. 21225
84	33	Mary Kujan, 1037 Miel Hill Terr., Southport, Conn. 06490
85	52	Thomas Panco, RD 1, Hazleton, Pa. 18201
86	58	Iwan Sierant, 240 E. 5th St., New York, N.Y. 10003
87	30	John Trojanowsky, 272 Central Ave., Lancaster, N.Y. 14086
92	12	Nick Horbulyk, 416 S 2nd St., Oregon City, Ore. 97045
93	59	John Danyluk, 106 Rosemere St., Pawtucket, R.I. 02860
95	14	Charles Mitch, R D 1, Box 89, Nazareth, Pa. 18064
97	57	William Tabachuk, 29 Monona Ave., Rutherford, N.J. 07070
98	24	Olga Dudish, 435 W Center St., Shenandoah, Pa. 17976
99	53	Wasyl Waligun, 54 Brookside St., Wilkes-Barre, Pa. 18705
100	66	Joan E. Grynovich, 5623 Adams St., Gary, Ind. 46408
103	73	Catherine A. Harris, 3874 N 27th St., Milwaukee, Wis. 53216
107	68	Steven Doloszycki, 1112 177th Place, Hammond, Ind. 46324
108	28	Nicholas Kowal, 14616 Bayes Ave., Lakewood, Ohio 44107
111	14	Frances Fedak, 661 Meeker Ave., Joliet, Ill. 60432
115	38	Petro Babych, 2111 19th St. NE, Canton, Ohio 44705
117	45	Anna Basarab, 25-10 31st Ave., Astoria, N.Y. 11106
119	45	Olga Mamrich, 194 Reed Ave., Campbell, Ohio 44405
122	18	Michael Popowych, 32 Jackson St., Taunton, Mass. 02780
124	52	Alexander Balla, 3234 Clay St., Whitehall, Pa. 18052
126	61	John T. Sheliga, P.O. Box 287, Slickville, Pa. 15684
128	62	Michael Glowa, 21 S Sycamore Ave., Clifton Heights, Pa. 19018
129	8	William A. Baron, 149-20 9th Ave., Whitestone, N.Y. 11357
132	61	Donald Smereka, 906 Morton Ave., Port Vue, Pa. 15133
135	5	John Lashinsky, RDl, Box 301 B, Conemaugh, Pa. 15909
136	28	Fedir Semczyszyn, 215 S Ashland, Palatine, Ill. 60067
138	22	Simon Kunikewich, 456 Forest St., E Hartford, Conn. 06118
139	37	Petro Pytel, 837 N Washtenaw Ave., Chicago, Ill. 60622
140	48	John Senich, 228 Mt. Everett Rd., Hubbard, Ohio 44425
141	21	Anton Lecholat, 2211 R st., Lincoln, Neb. 68503
142	43	Alexander Levonuk, RD 1 Box 172, Fort Murray, N.J. 07865
145	32	Paul Tetanich, 2406 17th Ave., Altoona, Pa. 16601
148	40	Pauline Schneider, 1403 Decatur St., Baltimore, Md. 21230
149	43	Mary Steckow Dicky, 22 Franklin St., Lackawanna, N.Y. 14218
150	55	John Tarnawsky, 139 Highland Ave., Pittsfield, Mass. 01201
151	65	Anna Pypiuk, 617 N Front St., Allenton, Pa. 18102
152	20	John Bakum, 77 Campfield St., Irvington, N.J. 07111
157	51	Wolodymyr Matyczak, 5238 S Honore St., Chicago, Ill. 60609
164	70	John Kudrysch, 1156 7th Ave., Berwick, Pa. 18603
165	50	Mary K. Pelechaty, 3318 Stickney Ave., Toledo, Ohio 43608
167	44	John Welgan, 31 N. Westwood Ave., Toledo, Ohio 43607
169	16	Wasyl Stefuryn, 209 Carverton Rd., Trucksville, Pa. 18708
172	48	Wasyl Osadchuk, 45 Malapardis Rd., Whippany, N.J. 07981
178	53	Peter Kowalczuk, 63 Rosemont Ave., Manchester, N.H. 03103
179	67	George Stefanyszyn, 2725 Armand Pl., St. Louis, Mo. 63104
180	62	Genevieve Zerebeniak, 1449 Redwood Ave., Akron, Ohio 44301
181	29	Andrew Namaka, 53 Mosess Drive, Cumberland, Hill, R.I. 02864
185	13	Michael Romanyshyn, 1131 Lackawanna Ave., Mayfield, Pa. 18433
187	26	Antosia Chuprun, 301 Union St., Taylor, Pa. 18517
190	13	Anthony Kobylanski, 100 Caroline St., Morton, Ill. 61550
193	12	Ksenia Tutka, 114 Lincoln St., Taylor, Pa. 17517
195	8	Mitro Behuniak, 625 Harrison Ave., Peekskill, N.Y. 10566
196	5	Anna Cinurchyn, 99 Reservoir Ave., Jersey City, N.J. 07307
197	4	Alex Seneczyn, 1529 5th St., Madison, Ill. 62060
199	22	Helen Chudzik, 73 Huntington Rd, Hadley, Mass. 01035
201	13	Roman Tenetylo, 251 E High Str., Coaldale, Pa. 18218
202	11	Helen C. Miskell, 11 North Hurd Circle, Auburn, N. Y. 13021
203	26	John Zuk, 819 E 228th St., Bronx, N.Y. 10466
207	27	Paul Rewa, Stage Road, South Deerfield, Mass. 01373
208	17	William Nagurney, 727 Marion St., Scranton, Pa. 18509
209	20	Stefan Matlaga, 45 Mary St., Carteret, N.J. 07008
210	61	John Franko, 1249 Edison Ave., Bronx, N.Y. 10461
211	53	Theodore Sokolowsky, 88 Park Hill Circle, Staten Island, N.Y. 10304
212	29	Mary Kudlak, 4117 Jacob St., Wheeling, W Va. 26003
213	71	Walter Kozak, 64 W 11th St., Bayonne, N.J. 07002
214	27	Omelan Twardowsky, 131 Richelieu Terrace, Newark, N.J. 07106
215	15	John Nazar, 206 East Ave., Hornell, N.Y. 14843
222	44	Jaroslaw Kryshtalowych, 3003 Center Dr., Cleveland, Ohio, 44134
224	39	Joseph Ercha, 18 Buffum St., Salem, Mass. 01970
225	5	Sophia Choma, 919 Summit, Collinsville, Ill. 62234
228	22	Anna Sninsky, 242 Arnot St., St. Clair, Pa. 17970
231	37	Mykola Laluk, 2003 Arlington St., Camden, N.J. 08104
241	32	Stephen Bardaczewsky, 54 Collins St. Woonsocket, R.I. 02895
243	69	Michael Romanek, 12545 S Union Ave., Chicago, Ill. 60628
244	6	John Praskewych, 437 Half-Moon St., Bellefonte, Pa. 16823
247	57	William Maier, 316 S Claymont St., Wilmington, Del. 19801
248	24	Walter M. Maskula, 1226 Walnut St., Coatesville, Pa. 19320
249	7	Mary Krehel, Box 462, Spangler, Pa. 15775
251	18	Mykola Chujko, 2305 10th Street, Rockford, Ill. 61108
252	57	Stephan Malanchuk, 2249 N. Mason Ave., Chicago, Ill. 60639
253	58	Wasyl Ficyk, 10 Hunting Lane, Wilbraham, Mass. 01095
258	11	Catherine Holowecky, Box 113, Houtzdale, Pa. 16651
260	12	Wasyl Macuk, Route 3, Box 103, Berlin, Md 21811
261	5	Peter Arkotyn, 301 Broad St., Williamstown, N.J. 08094
263	8	Peter Sumyk, 170 Riverside Ave., Fulton, N.Y. 13069
264	26	Catherine Haluszczak, 1009 Chartiers St., Carnegie, Pa. 15106
265	22	Max Kochubka, RD 2 Box 508A, Pottsville, Pa. 17901
272	42	Mary Kushnir, 30 Hudson Ave., E Orange, N.J. 07018
275	31	Petro Palka, 250 Whiton St., Jersey City, N.J. 07303
278	27	Martha Turchin, 490 N Washington St., Wilkes-Barre, Pa. 18705
279	16	Nicholas Olenchuk, 2310 Wilmer St., Zanesville, Ohio 43701
280	45	Roman Rublowsky, 415 19th Ave., Scranton, Pa 18504
282	33	Katherine Lukacz, 835 N Penna Ave., Wilkes-Barre, Pa. 18705
285	35	A. Skibickij, 174 Fernwood Ave., Rochester, N.Y. 14621
290	55	Michalina Evanuk, 1606 Hazel St., Baltimore, Md 21226
291	69	Margaret Rutensky, 4315 Sheraton Dr., Parma, Ohio 44134
294	8	Olga Tataryn, 561 River Rd., Rahway, N. J. 07065
297	9	Joseph Selestak, PO Box 471, Hastings, Pa 16646
299	22	Stephen Sydorowicz, 35 Salem St., Buffalo, N.Y. 14220
300	26	Frank Kawchak, 192 Strayer St., Johnston, Pa 15906
302	7	Andrew Zakala, 534 Commonwealth Ave., Jackson, Mich 49202
303	45	Wasyl Leschuk, 5290 Applewood Dr., Flushing Mich 48433
306	29	Anna Zujko, 846 Washington Ave., Linden, N.J. 07036
308	33	Peter Iwasyszyn, 1451 N 42nd St., E St. Louis, Ill. 62204
309	26	Philip Kobas, 237 Snow St., Saginaw, Mich 48602
310	44	M. Dolhun, 692 Leonard St., Brooklyn, N.Y. 11222
311	8	Kathryn Fedirko, 216 Cherry St., Jessup, Pa 18434
312	28	Julia Sharyk, 1446 Frances Lane, Plainfield, N.J. 07062
313	24	Anna Zazworsky, Star Route, Smithmill, Pa. 16680
314	12	Catherine Stetz, 522 Arthur St., Hazleton, Pa 18201
317	59	Anastasia D. Andrusyszyn, 529 Stafford Ave., Syracuse, N.Y. 13206
318	35	Stephen Sayuk, 161 W. 16th St., Northampton, Pa 18067
319	34	George Welgoss, 19 Lower Broadway, Nanticoke, Pa. 18634
322	30	Andrew Keybida, 19 Rutgers St., Maplewood, N.J. 07040
323	57	Michael Bilyk, 8831 Waverly, Kansas City, Kan. 66109
324	74	Ivan Struk, 1410 W Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141
328	50	Bohdan Kowcz, 4513 Spokane Ave., Cleveland, Ohio 44109
329	1	Anne Demko, 3 Bredin Ave., Lyndora, Pa 16045
330	70	Jaroslaw Martyniuk, 86 Hancock St., Little Falls, N.Y. 13365
331	38	Anthony Romaniuk, RD 1 Box 406, Millville, N.J. 08332
332	36	Kasmer D. Mazepa, 70 La Grande St., Raritan, N.J. 08869
333	44	Walter Bobersky, 801 Warren St., Berwick, Pa. 18603
335	27	Rev. Eustachius Pysar, 15036 Sunset Ave., Oak Forest, Ill. 60452
344	61	Tymko Butrej, 115 W Maple Ave., Bound Brook, N.J. 08805
351	16	Edward Hrycun, 1624 Ontario Ave., Niagara Falls, N.Y. 14304
354	60	Pawlo Waszczyszyn, 1228 S 11th St., Omaha, Nebraska 68108
355	62	Semen Hasiak, 530 Kentucky St., St. Joseph, MO 64504
357	13	Stephen Wozney, 20 King St., Northumberland, Pa 17857
363	35	Dmytro Baziw, 1003 Brook St., Olean, N.Y. 14760
365	13	George Rudiman, 11 W Main St., Girardville, Pa 17935
368	70	Wasyl Podubynsky, 3221 N W 16th Str., Miami, Fla. 33125
369	69	Paul Krepicz Jr., 102 Lehigh Ave., Palmerton, Pa 18071
373	53	Julia Diubyn, 3531 Iowa St., St. Louis, Mo 63116
376	16	Walter Gwiazda, Box 128 Rt. 1, Thorp Wisc. 54771
377	2	Theodore Migielicz, R R 2. Mulkeytown, Ill. 62865
378	11	Anna Zenyuk, 211 Lincoln Ave., Woodbine, N.J. 08270
382	29	Kathryn Harbest, 418 N Nice St., Frackville, Pa 17931
386	50	Katherine Johο, 553 Federal Dr., Sharon, Pa. 16146
390	40	Peter Bugryn, 65 Alexander St., Bristol, Conn. 06010
391	15	Catherine Prychidko, 2413 34 A St., Vernon, B.C. Canada
392	2	Max D. Pavlisin, 1017 Beach Ave., Kemmerer Wyo., 83101
393	34	Peter R. Boyko, 21-59 42nd St., Astoria, N.Y. 11105
394	16	Michael Romanyk, 404 N. Central Ave., Ramsey, N.J. 07446
395	30	Stephanie Lisowycz, 1221 Sacramento Dr. Carpentersville, Ill. 60110
398	17	Vitaly V. Halich, 704 Harpur Dr., Endwell, N.Y. 13760
401	13	Michael Lulka, 25 Sykes St., Sykesville, Pa. 15865
404	19	Harry Zywer, 1131 Iroquois St., W. Moose Jaw, Sask, Canada
408	51	Illa Kurman, 91 Springhurst Ave., Toronto, Ont. Canada
409	43	Genet H. Boland, 906 Throop St., Dunmore, Pa. 18512
410	6	Peter Werbowecki, 92 Park St. Kitchener, Ont. Canada
411	31	Rev. William Dawidiuk, 557 Bathurst St., Toronto, 4, Ont. Canada
412	44	Rev. Michael Blazenko, 3 Cleveland St., Thorold, Ont. Canada
413	41	Helene Rathushny, 2526 Poplar St., Union, N.J. 07083
415	17	Peter Humeniuk, 74 Brimorton Dr. Scarborough, Ont. Canada
417	28	Ilko Cybriwsky, 3313 Ellis Way, Louisville, Ky. 40220
419	12	Erna Kuderewko, 2029 Edgar St., Regina, Sask. Canada
420	1	N.M. Prokop, Belfield Box 127, North Dakota, 58622
421	41	Hon. Bernard L. Korchinski, 6 Hanley Cresc. Regina, Sask. Can.
424	47	Wolodymyr Basiuk, 6011 Sheaff Lane, Fort Washington, Pa. 19034
425	42	Roman I. Smook, 2054 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622
426	20	Jaroslaw Humeniuk, 33 Linstedt St. Sault-Ste-Marie, Ont. Can.
428	7	Margaret Gala, 817½ 4th St. North, Kenora, Ont. Can.
429	13	Anna Perkosky, 1260 Birkbeck St., Freeland, Pa. 18224
431	6	E. Fedorowych, 113 Muggah St., Sydney, N.S. Canada
433	40	Jennie Zawyrucha, 77 Higbie Lane, West Islip, L.I., N.Y. 11795
435	29	Stephen Kurlak, 266 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
438	30	Steve Terleski Jr., 218 6th St., West Easton, Pa. 18042
443	10	Ivan Procyk, 99 Dallaire St., Royun, Que. Canada
444	44	Leon Wowk, 213 Ave H. South, Saskatoon, Sask. Canada
446	23	Dmytro Bobby, 18 Poplar Ave., Kirkland Lake, Ont. Canada
449	26	Ivan Sitko, R.R.l, Wilsonville, Ont. Canada
450	62	Eustachia Milanytch, 529 W. 111th St. New York, N.Y. 10025
452	42	Mary Scebelo, 3601 176th Place, Lansing, Ill 60438
453	10	Jack Kowalchuk, 360 King St., E. Toronto, 2, Ont. Canada
454	68	Mykola Berezuk, 40 Hewko St. St. Catharines, Ont, Canada
455	43	Sophia Sokolyshyn, 46-02 30th Road, Astoria, L.I. N.Y.
456	52	William Workewich, 216 Columbus Ave. Timmins, Ont. Canada
459	15	Anatazia Borden, 15 Civic Square West, Irvington, N.J. 07111
461	69	Nicholas Szpurko, 434 David St., Welland, Ont, Canada
462	55	Joseph Farenech, 77 Graham St. S. Hamilton, Ont. Canada
463	54	Michael A. Nimchuk, 1028 Laporte St., Windsor, Ont. Canada
466	50	Harry Noha, 163 William St., Brantford, Ont. Canada
467	11	Teodor Lalka, 118 Seminole, St. Johnstown, Pa. 15904
468	61	Pete Samitz, R.R-l, Niagara On The Lake, Ont, Canada
470	13	John M. Lenyk, 1746 Lincolnshire Blvd, Orchard Heights, Port Credit, Ont. Canada
474	16	Wasyl Kuc, 1340 Chameron St. Villa St. Laurent, Montreal, Que, Can.
475	11	Catherine Boyko, 19 Wintergreen Pl. Lackawanna, N.Y. 14218
476	38	Paul Mariak, 233 Robinson St. Hudson, N.Y. 12534
477	42	Bohdan Piszak, Delaware Ave., Hudson, N.Y. 12534
478	36	Wasyl Ostapiak, 89 Salem Ave., Toronto 4. Ont. Canada
479	48	Myroslaw J.Petriw, 844 N. 23rd St., Philadelphia, Pa. 19130
480	24	Jaroslawa Spolsky, 1054 Eastlawn St. Sarnia, Ont, Canada
485	14	Dr. M. Sydor-Czartorysky, c/o Howerla Book Store, 238 E. 6th St., New York, N.Y. 10003
486	70	Jaroslaw Blyschak, 301 Missouri St. San Francisko, Cal, 94107
488	23	Jaroslaw Bakovych, 714 W. Luke Ave, Phoenix, Arizona, 85013
489	66	Nicholas Shpetko, 85-47 108th St., Richmond Hill, N.Y. 11418
490	38	Helena Chornomaz, 1228 S. Long Ave., Hillside, N.J. 07205
492	21	Lilla Choulguine, 1319 Agincourt Rd. Ottawa 5, Ont. Canada
494	13	Peter Prociuk, 19 Maple Street, Dauphin, Man. Canada
495	60	Ivan Pankiw, 665 Aberden Ave., Winnipeg, 4, Man, Canada
496	19	Maria Shevchenko, 414 N.W. 180th St. Seattle, Wash. 98177
498	71	Joseph Kasiuchnych, 3020 East 2nd Ave., Vancouver, B.C. Canada
499	22	Sophia Werbiansky, 1627 Elizabeth St., Elkhart, Ind. 46514
500	28	Michael Kowalsky, 7704 Fleetwood Drive, S.E. Calgary, Alta, Canada
501	4	Eustachy Kruc, 6 NW 8th St., Chisholm, Minn. 55719
502	14	Dan Marciniuk, Box 154, Hafford, Sask, Canada
503	63	Teodor Wojtiw, 13324 110A Ave, Edmonton, Alta, Canada
504	15	Eugene Barna, R.R. 2, Leamington, Ont, Canada
506	32	Andrew Masney, 230 Alma St., Amherstburg, Ont, Canada

Денверська група УВАН працює

Після літньої перерви 4-го жовтня 1969 відбулося в залі Публ. Бібліотеки в Денвері, Колорадо засідання Денверської Групи УВАН в ЗСА.

Перед засіданням згадано померлих членів УВАН. Дійсний член УВАН проф. д-р Зіновій Лисько, видатний україн. вчений, композитор, музиколог, фолкльорист, керівник Музикологічної Секції УВАН і автор багатьох наукових праць, помер 3 червня 1969 в Ню Йорку на 74-му році життя. Пані Людмила Івченко, видатна укр. письменниця, громадська діячка, член фундації і член-фундатор будинку УВАН, несподівано померла 13 червня 1969, в Трентоні, Ню Дж., на 71-му році життя. Збори вшанували їх пам'ять вставанням і хвилиною мовчанки.

Під головуванням п. мгра Любомира Колтунюка відбулася наукова частина засідання. Вона складалася з доповіді учасника групи мистця Юрія Мошинського на тему — „Компютеризована людина", ілюстрована кресленниками. Доповідач зреферував замовлення, що він його виконав на жадання летунства ЗСА та НАСА. Полягало воно у витворі людини в десятьох геометричних формах, які компютер може інтерпретувати. Праця Ю. Мошинського полягала в розробці стислих даних, пересічної, 50%-ої людини американського летунства, у вигляді рисунків (кресленників): вид спереду, вид збоку та секції, зовнішній вигляд людини зі стислим обігом м'язів, людина з збудованим кістяком та всі її органи, зі стислістю до одної десятої цаля. Доповідач виконав 150 рисунків (кресленників), з яких головніші були показані, з відповідними поясненнями. На підставі рисунків Ю. Мошинського математики мають вираховувати розміри та переводити їх на картки для компютера. Того роду „Компютеризована людина" буде вживатися у міжпланетних летах, щоб могти у випадку радіяції залоги міжпланетного корабля (приміром від соняшних спалахів, тощо) ствердити пошкодження їх організму радіяцією та вивести з того відповідну діягнозу. Компютеризована людина відповідає стисло живому організмові людини з його розмірами, хемічним складом та хемічними реакціями.

Цінна науково-дослідна праця п. Ю. Мошинського викликала велике зацікавлення серед 23 присутніх на засіданні. З них 6 осіб речево забирали голос в її обговорюванні та ставили запити доповідачеві, на які він відповідав.

Реферуючи інформаційно-організаційні справи, секретар Групи Л. Биковський склав звіт з діяльности Групи за попередній, 1968/69 акад. рік, повідомив про сучасний особовий склад Групи — 17 членів (з них 5 дійсних членів, 3 кореспондентів, 9 співробітників) та про діяльність членів і учасників Групи, переважно на видавничому полі. Одночасно на залі влаштовано виставку нових книжок. Л. Б.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Дітройт підготовляє відзначення роковин Державности України

Мабуть 1969 рік залишиться в пам'яті багатьох дітройчан роком великих імпрез. На початку березня відбулося величаве відзначення 50-ліття Української Капелі Бандуристів двома окремими імпрезами. Бенкет при участі 600 приявних, Ювілейний Концерт, що його програму виконало 250 співаків - бандуристів при участі біля 3.000 осіб На початку серпня на бенкеті для відзначення 40-ліття ОУН було півтори тисячі учасників. У здвизі, що відбувся слідуючого дня на „Діброві" взяло участь понад 7 тисяч осіб. Врешті, опера „Анна Ярославна" 26-го жовтня відбулася при 2.500 глядачів.

У найближчому часі в Дітройті відбудеться нова імпозантна імпреза — відзначення роковин Державности України. Її підготовляє Святковий Комітет, зложений з обох відділів УККА, в якого склад увійшли: інж. Василь Колодчин — голова, Богдан Федорак — місто голова, Стефан Юрків — секретар, Іван Лотоцький — касир, інж. Адріян Черняк — програмовий реф., Василь Папіж — прес. реф., Мартин Новаківський, Ярослав Базюк й інші — члени. Відзначення матиме форму концерту, що відбудеться 25-го січня 1970 року у Фіцджералд гай скул авдиторії.

Святочний Концерт попереджуватиме піднесення українського національного прапору на ратуші Дітройту, 22-го січня та підписання проклямацій Українського Дня на терені стейту Мішиґену губернатором та мейорами Дітройту й інших міст в поблизу, де живуть українці.

Вокально - мистецька частина відзначення заповідається цікавою та оригінальною. Її виконають хори СУМ з Торонта „Прометей" і „Діброва", які у фіналі виступлять разом, творячи мішаний хор у складі понад 120 осіб під мистецьким керівництвом м-ра Василя Кардаша. Комітет запросив згадані хори на домагання багатьох осіб з Дітройту, які були на концерті у 20-ліття СУМ у Віндзорі, на початку жовтня ц. р., де виступали згадані хори.

Головну промову, що буде єдиною на концерті, виголосить генеральний секретар Світового Конгресу Вільних Українців — Микола Плавюк.

Світлі історичні події України з 1918 і 19 рр. відновлення Державности та Соборности нашого народу Дітройт відзначить гідно та достойно.

В. П.

Л. ЛУЦІВ

ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА

Ціна 80 центів

"SVOBODA"

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07303

Відійшов у вічність заслужений диригент Олександер Єфімчук

Едмонтон, Алберта — в п'ятницю 22 серпня 1969 на 75 році життя помер визначний диригент б. п. Олександер Єфімчук, по батькові Ясонович. Панахиду за спокій душі відправили у неділю 24 серпня в Українському Похоронному Заведенню „Парк Меморіял" о. прот. О. Хом'як й о. прот. Д. Лучак, настоятелі українського греко-православного Собору св. Івана. Під час Панахиди співав хор Собору під дириг. Р. Солтикевича. Слово про Покійного сказав ВПреп. о. прот. О. Хом'як.

25-го серпня о 10 год. ранку в Соборі відбулась Служба Божа й Чин Похорону, відправляли о. прот. О. Хом'як і о. прот. Д. Лучак. Промовляв о. прот. Д. Лучак. Похоронено Покійного на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні. В гостинному домі Тараса й Марії Гнатюків відбувся поминальний обід. Родина Гнатюків зайнялась і похороном, бо Покійний був самітній.

Олександер Єфімчук народився 12-го березня 1894 р. в селі Черниця, Новоград-Волинського р-ну, Житомирської области в Україні. По закінченні місцевої школи він вступив до Дерманської Учительської Семінарії, яку скінчив 19-го травня 1920 р. й здобув титул учителя початкових шкіл. Покійний й служив у російській царській армії в ранзі прапорщика. В 1916 році він одружився з Анастасією з родини Лис.

В роках 1922 - 1927 Єфімчук перебував у Празі в Чехії та вчився в Карловому університеті на філософічному факультеті, який скінчив 15-го лютого 1927 року. Рівнобіжно в ці роки навчався в Українському Вільному університеті. В пізніші роки переїхав на Закарпаття і там учителював у школі в місцевості Туря Пасіка, округа Велика Березна. В цій же місцевості керував хором.

Під час 2-ої світової війни учителював в Ліску над Сяном і диригував церковним хором, Належить підкреслити, що під час конкурсів хорів на Лемківщині, Покійний кожного року виґравав перші нагороди. Він мав гарно вишколений хор.

В 1944 році Покійний з Ліска виїхав на Захід і перебував у Німеччині. До Канади приїхав в 1949 році в місцевість Калмар, Алберта, до родини б. п. Степана Олікшого. Пізніше переїхав до Саскатуну, Саскачеван, і там до середени 1954 р. керував хором при українській греко-православній церкві, а потім переїхав до Едмонтону й зайняв посаду диригента при соборі Св. Івана. Цей пост, за старістю віку, лишив в 1965 р. й останні роки проживав на державній пенсії. Пам'яткою його диригування в Соборі лишились наспівані платівки.

Покійни мав природню здібність до пісні й музики. З молодих років почав співати в різних хорах, зокрема в церковному. Перебуваючи в Празі, співав в академічному студентському хорі, яким диригувала світ. пам'яті пані Щуровська, яку вважали правою рукою О. Кошиця. В пізніші роки ввесь час удосконалював свій диригентський фах. Покійний прекрасно знав і розумів церковну музику й старослов'янську мову. В його інтерпретації церковно-духовні пісні звучали глибоко молитовно і набожно. Народню пісню знав добре, а головно відчував її дух, і тому в його виконанні народня пісня звучала дійсно по народньому, в правдиво народньому стилі. В народній пісні він завжди клав вагу на вимову слів в сполученні з мелодією. Безсумніву, Покійний був один із кращих диригентів в Едмонтоні, зокрема в церковно-православному співі.

Вічна Йому Пам'ять!

К. Т-ко

РОКОВИНИ САМОСТІЙНОСТИ І СОБОРНОСТИ В СТЕЙТІ НОРД ДАКОТА

Бісмарк, Н. Д. — Заходами голови Відділу УККА в Норд Дакоті д-ра Антона Жуковського і його дружини пані Святослави буде проведене слідуюче відзначення січневих Роковин у стейті Норд-Дакота:

Губернатор стейту Вілліям Гай проголосить 22 січня Українським Днем у Норд Дакоті. У всіх наших церквах буде відслужено спеціяльні Богослуження в наміренні українського народу. Пороблено заходи, щоб на кількох американських радіостаціях в стейті Н. Дакоти була півгодинна радіопрограма, присвячена Січневим роковинам, де головну промову виголосить д-р Антін Жуковський. Вся американська преса в стейті Н. Дакоти одержить пресові повідомлення стейтового Відділу УККА про 22 січня.

✝

В глибокому смутку та жалю повідомляємо Родину, Приятелів та Знайомих, що дня 16-го січня 1970 року по важкій недузі, відійшов у Вічність наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ТЕСТЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ

нар. 1-го листопада 1912 р. в Розгадові, пов. Тернопіль.

ПАРАСТАС — у вівторок, 20-го січня 1970 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенню Дж. Реннана при 858 N. 22 вул. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 21-го січня 1970 р. о год. 8-ій ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. о. Миколая при 24 і Поплар вул. у Філядельфії, Па. Звідти по відслуженні Заупокійної Святої Літургії Тлінні Останки Покійного будуть перевезені на Вічний спочинок на цвинтарі на Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЬГА
доньки: МАРІЯ ЗВЕНИСЛАВА з чоловіком МИРОНОМ БАРАБАХ
ЛІДІЯ з чоловіком ІГОРЕМ КОСТЮКОМ
АЛЕКСАНДРА з чоловіком ЮРІЄМ КОМОРОВСЬКИМ

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що дня 17-го січня 1970 р. упокоївся в Бозі після довгої недуги у 79-му році життя

бл. п. АНТІН ЯЦКІВ

народжений в Раківці, пов. Надвірна, Зах. Україна.

ПАНАХИДА у вівторок, 20-го січня 1970 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Helen Tschaska, 643 4th Avenue, Brooklyn, N.Y.

ПОХОРОН в середу, 21-го січня 1970 р. о год. 9-ій ранку з цього ж заведення до української католицької церкви св. Миколая, 19 вул. між 5 і 6 евенюми в Брукліні, Н. П., а звідтам на Вічний Спочинок на St. Charles Cemetery, Farmingdale, L. I., N.Y.

Горем прибиті:

ЗИНОВІЯ ЯЦКІВ — братова
Д-р МАРІЯ БОРИСТЕН-ТКАЧ,
ЛІДІЯ ОРИЩКЕВИЧ — братаниці
Д-р МИКОЛА І РОМАН ЯЦКІВ — братаничі
та ближча і дальша Рідня

✝

У великому смутку повідомляємо Друзів і Знайомих, що 18-го січня 1970 року відійшов у Вічність після дуже важкої недуги, наш Дорогий Диригент і Дяк

бл. п.

Мґр. ОСТАП УЛИЦЬКИЙ

ПАНАХИДА у вівторок, 20-го січня 1970 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Walsh & LaBella Funeral Home, 81-13 87th St., і Jamaica Avenue, Ozone Park, N.Y.

ПОХОРОН в середу, 21-го січня 1970 р. о год. 9-ій ранку з української католицької церкви Покрова Божої Матері, 97th Avenue і 87th Street в Озон Парк, а відтак на кладовище в Cypress Hills, N.Y.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ХОРУ
при Українській Католицькій Церкві Покрова Божої Матері в Озон Парк, Н. П.

✝

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та Українське Громадянство, що дня 18-го січня 1970 р. в Нюарку, Н. Дж. відійшов несподівано у Вічність на 62-му році життя, наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ, ТЕСТЬ, ДІДУСЬ, СТРИЙКО І КУЗЕН

сл. п.

ВОЛОДИМИР ЮЛІЯН СМІШКЕВИЧ

народжений в Гусакові, Західня Україна.

ПАНАХИДИ будуть відслужені у вівторок, 20-го і в середу, 21-го січня 1970 р., кожного разу о 8:00 год. увечері, в похоронному домі Литвин & Литвин, при 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН відбудеться у четвер, 22-го січня 1970 р. о 9:00 год. ранку з того ж похоронного дому до української католицької церкви св. Івана Хрестителя, при Sanford Ave. в Нюарку, а звідтіль на цвинтар Gate of Heaven, Whippany, N.J.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Безмірним горем прибиті:

дружина — ОСИПА
сини: ОЛЕКСАНДЕР І ЮРІЙ
доньки: МАРІЯ ДЕКЕРТ
І ХРИСТИНА ЮРКІВ з чоловіком АНТОНОМ
брат — ОМЕЛЯН з дружиною МАРІЄЮ
тета — ЄВГЕНІЯ СМІШКЕВИЧ
внуки: МАРКО І ОЛЕГ
братаниці: ОКСАНА КУЗЬМАК з чоловіком ЛЮБОМИРОМ і дочкою РОКСОЛЯНОЮ та ЗЕНЯ СМІШКЕВИЧ
кузини: ІВАННА ЧИРОВСЬКА з чоловіком МИКОЛОЮ і синами
МАРІЯ ГЛАДИЛОВИЧ з чоловіком МАКСИМОМ і дітьми
кузен — БОГДАН СМІШКЕВИЧ з дружиною СТЕПАНІЄЮ і сином
Ближча і дальша Родина в Україні та на чужині

Увага! **ЧИКАҐО і ОКОЛИЦЯ!** Увага!

НЕДІЛЯ, 25-го СІЧНЯ 1970 р. ГОД. 3:30 ПО ПОЛУДНІ

АВДИТОРІЯ ШОПЕНА

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ САМОСТІЙНОСТИ і СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ІСТОРИЧНИХ АКТІВ 22-их СІЧНЯ 1918 і 1919 РОКІВ

У мистецькій частині Свята візьме участь відома Капеля Бандуристок Осередку СУМА ім. Орлика з Дітройту під управою маестра Петра Потапенка.

До численної участи Громадянства запрошує

ЛІГА А.У.П. — ВІДДІЛ УККА ЧИКАҐО

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ НЮ ЙОРК подає до відома, що

СВЯТОЧНИЙ АПЕЛЬ

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН САМОСТІЙНОСТИ і СОБОРНОСТИ

відбудеться в неділю, 25. січня 1970 р. о год. 10-ій ранку

в Українському Народному Домі при 140-142 Другій Евню в Ню Йорку

Окружна Рада Союзу Українок Америки в Нюарку, Н. Дж.

запрошує Членок і Шановне Громадянство на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

дня 8-го лютого 1970 року

З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ ОКР. РАДИ в НЮ ДЖЕРЗІ

із слідуючою програмою:

о год. 12-ій дня в Церкві св. Івана Хрестителя при Санфорд Авеню — СЛУЖБА БОЖА;

о год. 2-ій дня — СПІЛЬНИЙ ОБІД получений з програмою.

Зголошуватись на Бенкет (найдальше до дня 2-го лютого 1970 р.) у пань:

Марія Ґерус, 332 Laurel Avenue, Union, N.J. 07083, Tel.: 687-3613

Ірена Кіндрачук, 442 Chapman Street, Irvington, N.J. 07111, Tel.: 374-7429

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ ПАССЕЙК-КЛИФТОН, Н. Дж. —

— влаштовує —

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ і СОБОРНОСТИ

в неділю, 25-го січня 1970 року, о годині 6-ій вечора

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ, 240 Гови Евеню в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ:

- Святочна промова — адвокат МИРОСЛАВ СМОРОДСЬКИЙ
- СКРИПКОВИЙ АНСАМБЛЬ під керівництвом проф. В. ЦІСИКА
- АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ 49 ВІДДІЛУ ООЧСУ з Гемстед — ім. Костя Місевича, диригент о. С. ПАСТУХІВ
- ПЕТРО ГНАТЮК, учень „Рідної Школи" — Деклямація

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ — ВІДДІЛ УККА в КЛІВЛЕНДІ —

повідомляють Українське Громадянство Клівленду і околиць, що

в неділю, дня 25-го січня 1970 року

в год. 4:00 по пол. в ЧАРЛЗ МУНІ ГАЙСКУЛ при 3213 Моцклер Аве. в Клівленді, Огайо.

— відбудеться —

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН

22 січня 1918 і 1919 років

Головним промовцем буде Віцепрезидент УНР в екзилі проф. МИКОЛА СТЕПАНЕНКО.

В мистецькій частині візьмуть участь: хор „ДНІПРО" під диригентурою п. Е. САДОВСЬКОГО, та інші мистецькі сили Клівленду.

Українські Злучені Організації апелюють до Громадянства взяти якнайчисленнішу участь.

Українське Допомогове Т-во „Дністер" 361-ий Відділ УНСоюзу в Ню Йорку,

повідомляє членів, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 24-го січня 1970 року о год. 7:30 веч., у власній домівці

при 119 Avenue "A" в Ню Йорку, Н. П.

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття та вшанування пам'яті померших членів;
2. Відчитання протоколу з попередніх річних зборів та його одобрення;
3. Звіт Контрольної Комісії про фінансовий стан Т-ва „Дністер";
4. Вибір Президії для дальшого ведення зборами;
5. Вибір Бальотової Комісії;
6. Звіти уступаючої Управи;
7. Дискусія над звітами;
8. Схвалення нагороди новоибраноїй Управі на 1970 рік;
8. Схвалення нагороди нововибраній Управі на 1970 Контрольної Комісії);
10. Вибір нової Управи на 1970 р.;
11. Біжучі справи;
12. Закриття зборів.

ПІСЛЯ ЗБОРІВ — ПЕРЕКУСКА

Просимо ласкаво Членів прибути на ці збори чисельно.

ЗА Т-во „ДНІСТЕР" — 361 ВІДД. УНС:

Петро Кучма, предс. Василь Яськів, рек. секр.

„Українське Музичне Товариство" видало:

Осип Залеський: КАРПАТИ — слова Р. Завадовича

ЯК БОРОЛОСЬ ЗАКАРПАТТЯ — народна пісня

Чоловічі хори. Ціна: 1.50 дол. і 12 центів на пересилку.

Замовляти:

"SVOBODA", 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

---

42 ВІДДІЛ ЮСУМА ім. „ПОЧАЇВ" в АСТОРІЇ

— влаштовує —

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

в суботу, 24-го січня 1970 року

в парохіяльній залі церкви ЧЕСНОГО ХРЕСТА 37-09 31st Avenue, Astoria, N.Y.

Грає оркестра „МРІЇ" Початок 8:30 веч.

Вступ: старші $2.50; студенти $1.50.

Дітройт, Міш.

Неділя, 25-го січня 1970 року год. 3:00 по пол.

Авдиторія FITZGERALD HIGH SCHOOL

23200 Ryan & 9 Mile Rd., WARREN, Michigan

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

У РОКОВИНИ ДЕРЖАВНОСТИ УКРАЇНИ

Виконають хори СУМ

„ПРОМЕТЕЙ" і „ДІБРОВА" з Торонта

ВАСИЛЬ КАРДАШ — диригент

Промова — МИКОЛА ПЛАВЮК

генеральний секретар СКВУ

Вечір Винниченка в Балтіморі

18-го жовтня 1969 р. відбувся в Балтіморі вечір, присвячений обговоренню літературної спадщини Володимира Винниченка, збереженню його архіву і виданню його творів.

Для цієї цілі був запрошений до Балтімору проф. Г. Костюк, голова Об'єднання Українських Письменників в Екзилю „Слово", і голова Комісії УВАН для вивчення й охорони літературної спадщини В. Винниченка.

Проф. Г. Костюк інформував про діяльність українських письменників в екзилю та про організацію „Слово". Обширніше він зупинився над літературною, а також, до деякої міри, політичною діяльністю В. Винниченка.

Доповідач, говорячи про ролю В. Винниченка, цитував вислови про нього І. Франка, Л. Українки, М. Зерова та інших. Подав ґенезу, як дійшло до деяких непорозумінь між В. Винниченком і С. Петлюрою. Уривки з неопублікованого ще щоденника В. Винниченка допомогли присутнім краще пізнати цю надзвичайно контроверсійну постать в нашій історії та зрозуміти причини його короткотривалого побуту на Україні в 1920 році. Зокрема присутніх зацікавила концепція В. Винниченка, згідно з якою нам треба боротись всіма силами, щоб влада на Україні завжди була в українських руках. Розвиваючи тезу, що за „політичною діяльністю, ми не бачимо великого українського письменника", проф. Г. Костюк проаналізував багатогранну літературну творчість В. Винниченка, подаючи до відома, майже невідомі для молодшої ґенерації, факти про переклади творів письменника на різні чужі мови та постановку його п'єс в різних країнах західньої Европи.

Доповідь проф. Г. Костюка відзначалась свіжістю в підході до постаті В. Винниченка, в знаменитому осьмисленні цього багатогранного українського діяча, як письменника, мистця, громадського і політичного діяча.

Успішний вечір відкрив д-р Юрій Криволап. Зі словом „Чому нам треба зберегти і видати спадщину В. Винниченка" виступив д-р Я. Шав'як. Вечором проводив О. Зінкевич.

Вечір закінчено гутіркою навколо питань української культури за часм і перекускою, яку приготовили місцеві українські пані.

На Фонд збереження й публікації літературної спадщини В. Винниченка присутні зложили 300 долярів.

П. Ч.

Перед виставкою народного мистецтва в Нюарк-Музею

Коли ми вийшли у мандрівку в світ, то взяли на себе перший обов'язок заступати українську справу, щирити і боронити українську правду — по різних країнах, куди нас доля привела. Робимо це по своїм силам, розумінні й умінні, включаючи у діяльність майже кожного товариства ділянку зв'язків і пропаґанди та заправляючи до цього молодшу ґенерацію, щоби по нас перебрала це завдання.

Безперечно найбільше популярним засобом цієї пропаґанди, а для чужинця найлекше сприйнятливим, бо аполітичним — є покази українського народного мистецтва, які знайомлять оточення з праджерелом нашої культури. В дальшому можна їх використати для поміщення відповідних статтей в чужій пресі, для інтерв'ю, для роздачі летючок - програмок чи каталогів з історично-політичним тлом, та по змозі доповнити виставку програмою - концертом народного характеру, даючи зразки української пісні, танку та інструменту.

Із статистики громадських дій (якщо її хтось вів би) могли би ми ствердити, що жіночі організації, конкретно Союз Українок, перевели вже десятки виставок народного мистецтва в музеях, університетах, публічних бібліотеках, чи на міжнародних фестивалях, базарах ітд., покриваючи кошти із власних засобів або дорогою збірок та вкладаючи в них превелику безкоштовну працю. Є місцевості, де рік-річно відбуваються такі покази й увійшли в традицію відносних американських установ та стрічаються з постійним захопленням публіки. Але є ще багато невикористаних можливостей. Таке місце піднайшла Нюаркська Округа Союзу Українок в „Нюарк-Музеум", де вперше буде улаштована велика Виставка Українського Народного Мистецтва протягом березня 1970 р. Відкриття Виставки намічено на неділю 1-го березня, а Концерт з участю хору під дириґентурою п. Добуша, танцювальної групи під проводом п. Салабунів, сольового виступу балерини п. Вожаківської та бандуристів відбудеться 8 березня в тому Музеї (деталі будуть подані в оголошеннях).

Виставка обійматиме зразки народної творчости, як вишивки, одяги, різьба, кераміка, писанки, а також збірка книжок з ділянки народного мистецтва. Експонати будуть поділені на три групи: перша — це зразки музейної вартости з незаперечною автентичністю і унікальністю, друга — сучасні вироби, які вказують на живучість і тяглість народного мистецтва, третя група дасть огляд використання елементів народного мистецтва сучасними мистцями в кераміці, різьбі ітд. Окреме місце призначене для збірки зарисовок і експонатів із Бачванського поселення.

Підготовою займається старанно окремий Комітет при референтурі зв'язків Окружної Ради СУ в Нюарку під проводом Пелятії Кучкуди, при співпраці Відділів С.У в Нюарк - Ірвінґтоні (3), Елизабеті (2), Пасейку (2), Н. Брансвіку, Перт Амбої, Картереті, Випані, Байоні, Менвілі. Мистецьке керівництво обняли Мирослава Гординська, куратор Музею Народної Творчости С.У. в Ню Йорку, і мисткиня Міка Дачишин з Шикаґо.

Хоча Нюарк має більшість муринського населення (ок. 60%) на близько пів мільйона мешканців, проте середмістя, де положений Музей, це осередок модерної бизнесової і університетської частини міста. Нюаркський Музей — один з нечисленних загальних музеїв в тому великому стейті, і він обслуговує не лише місто, але й цілу околицю, м. ін. одну з найбагатших в Америці. Цікавою для нас історія цього музею, спосіб його постання і піонерська тенденція в методах виставок і в спрямуванні його завдань на послуги громаді. Основником музею був Джан Коттон Дана (John Cotton Dana), за професією бібліотекар, а з переконання ідеаліст-суспільник та піонер музейництва, який вважав, що завданням музею є служити громаді, повчати й виховувати, значить бути живою виховною установою. Примітивні обставини початків музею дещо нагадують нашу дійсність. В р. 1902 музей примістився в кімнатах Публічної Бібліотеки, користаючи з їхньої мистецької збірки. Там він організував виставки і мистецькі курси та поволі купував образи. В 1909 році зорганізувалася Нюаркська Музейна Асоціяція, як окрема одиниця, зн. музей, який перебував в Бібліотеці до 1926 р. Тоді музей перейшов до власного будинку, що його поставив Людвик Бамберґер, багатий купець і філантроп, який даруючи його сказав: „Це найбільша радість мого життя". Завдяки жертвенности меценатів, які чеками підтримували, а колекціями збагачували його, нині Нюаркський Музей має великі збірки з різних ділянок, власне планетаріюм, а в затишнім городі, що прилягає до будинку, приміщений музей пожежної сторожі та оригінальний — з часів перших поселення — шкільний будинок. На окрему увагу заслуговує Молодечий Музей (Junior Museum), який постав як один з перших в Америці, в якім діти мають змогу не лише оглядати предмети, але теж збагачувати їх (рисування, малювання, ручні роботи ітд.)

В залях Музею постійно йдуть мистецькі виставки, відбуваються публічні концерти — це рухливе місце живої культури, і ми раді, що Дирекція музею прихильно відкрила свої залі для Виставки Українського Народного Мистецтва. Хотіли би ми зацікавити нею і нашу громаду в Ню Джерзі та дістати моральну і матеріяльну піддержку. Потрібні нам оригінальні експонати, які можна подавати до Комітету Виставки (тел. 201 239 7117 або 239 3686), а пожертви можна складати до Каси Самопомочі в Нюарку на конто „Фонд Виставки — Окр. Рада С.У". Приймемо також радо деякі зичливі суґестії.

Дора Рак
(Окружна Рада Союзу Українок, Нюарк, Н. Дж.)

25-ліття української гімназії у Відні

Одинадцятого жовтня 1969 року минуло 25 років від заснування одинокої, на цілий тоді німецький „Райх", української гімназії та 4-клясової народної школи у Відні.

Мені, як уповноваженому тих шкіл і рівночасно їх основникові й учителеві, приємно згадати дуже милого і працьовитого директора та співосновника згаданої гімназії проф. Осипа Левицького та викладачів її д-ра П. Біланюка, д-ра С. Боднарчука, д-ра В. Бриґідера, Остапа Гамерського, Мечиславу Ганицьку, о. д-ра Т. Горникевича, Мирослава Капія, мгр. о. Д. Костя, д-ра В. Лева, Е. Малика, М. Морачевську, В. Павлусевича, Б. Попеля, Р. Скоробогатого, д-ра М. Соневицького, д-ра М. Тершаковця, о. П. Хомина, книговода Б. Боярського, управителя народної школи Г. Терлецького і учителів тієї школи, яких прізвищ, на жаль, не пам'ятаю та всіх бувших учениць і учнів тих шкіл, яких списки переховуються в мене.

Хоч не довге було існування тих шкіл, бо всього 6 місяців, все ж таки гімназія сповнила своє завдання. Вона згуртувала в собі молодь, яка тоді знайшлася поза батьківщиною на чужому і незнаному терені та напевно врятувала кілька сотень, гімназія нараховувала до 240 учениць і учнів—молоді від непосильної фізичної праці, дала їй змогу добувати знання і не тратити одного шкільного року. Вона облегшувала батькам працю та опіку над молоддю саме в найскрутніший час. Вона дала трьом десяткам учителів зайняття по знанню, прожиток та вдоволення.

Д-р М. Гуцуляк

Січневі Роковини у Віппані, Н. Дж.

Місцевий відділ УККА поробив заходи, щоб якнайбільш урочисто відсвяткувати січневі роковини відновлення Державности (22 січня 1918 р.) та проголошення Соборности Земель України (22 січня 1919 р.). Буде відправлена Служба Божа в місцевій укцеркві о год 9-ій рано, в неділю 25 січня, а о год 4 по полудні в парохіяльній залі відбудеться святочна академія. Управи Українських Організацій, церковних і світських просять все українське громадянство до численної участи у відзначенні цих роковин, щоб заманіфестувати свою національну єдність. У святкову програму входять мистецькі і вокальні виступи. Доповідь виголосить дир. Школи Українознавства у Випані, ред. Василь Пасічняк на тему „Ми і січневі роковини".

Реґіональна конференція в Ню Йорку

Ню Йорк. — 13-го грудня 1969 р. відбулася в Українському Інституті Америки чергова реґіональна конференція заходом Комісії Реґіональних Дослідів і Публікацій НТШ при участи понад 30 представників реґіональних комітетів. Відкрив її голова КРДП, проф. д-р В. Лев, проводила президія: Р. Миколаєвич — голова, проф. М. Заклинський — секретар. Доповідь про реґіональні видання в 1969 р. виголосив д-р В. Лев, що наперігають реґіональні прикмедання в УРСР, про Львівську та Луганську області, про Тернопільщину. В Канаді появилися дві книжечки наших селян, про села Путятинці й Черче Рогатинського повіту. В Америці появився найбільший досі рег. збірник — „Теребовельська Земля" (920 стор.), що вийшла в Архіві НТШ. Крім того появилися: книжка М. Хамули про Глиняни, Літопис Бойківщини та „Літературна Бойківщина" заходом Комітету Бойківщина, "Квітучі Береги", журнал Стрийського Комітету, зв'язковий між згаданим комітетом і його членами. Доповідач з'ясував додатні й від'ємні сторінки цих видань, що частинно зберігають реґіональні прикмети мови.

Ред І. Дурбак зреферував реґіональні з'їзди в 1969 р., а було їх 15: Дрогобицький (Нюарк), Перемиський (Ню Йорк), Закарпатський (Торонто), Бучацький (Рочестер), Лемківський (Сиракюзи), Яворівський (Союзівка), Закарпатський (Дітройт), Бенівський (Ітан, Па.), Збаразький (Верховина), Бойківський, Теребовельський і Ярославський (Торонто). Всі ці з'їзди, зустрічі, збори й наради пройшли з моральним і матеріяльним успіхом. Можна сподіватися, що в найближчих роках появиться біля 20 реґіональних збірників, крім 15, що вже появилися. Це буде поважний вклад в українознавство, це буде наша реґіональна бібліотека, поважне джерело до пізнання нашого рідного краю з його багатогранним життям.

Проф. В. Мацьків виголосив доповідь про працю й ролю наших реґіональних комітетів і їхній вплив на наше громадянство. Реґіональний рух повинен охопити всі наші землі. Реґіональні збірники мають велику вартість для наших істориків і дослідників життя українського народу за останніх 100 літ.

В дискусії промовляли майже всі приявні. Від Т-ва Подолян промовляв його секретар, п. В. Бартко, що поінформував про працю і пляни цього т-ва. Д-р М. Ценко (Стрийський ком.) підкреслив велику позитивну ролю реґіонального руху. Інж. Ст. Кульчицький (Яворів) поінформував про успішний яворівський з'їзд, що в ньому взяли участь три покоління. М. Курочка (Теребовля) вияснив деякі контроверсійні справи. Інж. Р. Верґун (голова т-ва „Гуцульщина") пригадав, що 1969 р. відбувся гуцульський з'їзд у Лондоні, та подав деякі дані про діяльність Т-ва „Гуцульщина", що 16 травня 1970 р. відбуде свій черговий з'їзд на Союзівці. Промовляли: д-р Бородайко, д-р О. Соколишин, д-р В. Ленцик, проф В. Мацьків, д-р В. Лев, ред. І. Дурбак і ін.

Вибрано тимчасову управу Ради Представників Реґіональних Комітетів: голова — д-р М. Ценко, секретар — проф. В. Мацьків, прес. реф. — ред. І. Дурбак. Схвалено видавато неперіодично Бюлетені Ради Представників Рег. Комітетів з доповідями, виголошеними на цій конференції, зі списком і адресами всіх реґіональних комітетів, з ріґіональною бібліографією, тощо.

Наш реґіональний рух зростає з кожним роком. У 1970 р. передбачені такі рег. з'їзди: гуцульський, підгаєцький, львівський, бойківський, лемківський, дрогобицький, рогатинський, покутський, тернопільський та інші.

(І. Д.)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 25-го СІЧНЯ 1970 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва М. Грушевського 219 Відд. о год. 10:30 ранком в приміщенні при 675 Сант 19-та вул. в Нюарку, Н. Дж. На порядку: звіти та вибір нової Управи на 1970 р. Негайно після різних зборів, відбудуться звичайні збори, на яких будуть вибрані делеґати на 27 Конвенцію УНС. Проситься чл. прийти на збори та вирівняти залеглі вкладки. — Марія Юров, секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського на 482 Мейн вулиці у Патерсоні. Проситься вирівняти залеглі вкладки — І. Бурний, секр.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 4:30 по пол. в церковній залі при 37-09 31st Ave. Проситься чл. прибути. Управа Відділу на 1970 рік: А. Малан, гол., В. Левенець, заст. гол., М. Хоманчук, секр., І. Дзядів, заступ. секр., М. Климишин, касир, А. Оленський, заст. кас., Ст. Ковалівський, орг. реф. Контр. Комісія: М. Курочка, гол., І. Чуба і М. Заровенний — члени. — Управа.

MANVILLE, N.J. Річні збори Т-ва Т. Шевченка — 349-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в домі М. Ґабера при Washington Ave. На порядку: відкриття, звіти Управи і Контрольної Комісії, вибір нової Управи на 1970 р. та інші справи. Проситься чл. прибути на збори. — Й. Геречка, предс., М. Захарко, секретар.

НЕДІЛЯ, 1-го ЛЮТОГО 1970 р.

ЧИКАГО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія 379 Відд. о год. 1-ій по пол. при 843 N. Western Ave. На порядку: звіт за 1969 р. і вибір управи на 1970 р. Проситься чл. прибути та вирівняти чл. вкладки. — Б. Кашуба, предс., Ф. Денега, касир, М. Семків, фін. секр.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні збори 304 Відд. о год. 7-ій веч в УНДомі, 205 Мілітари Рд. На порядку: вибір управи на 1970 р. та делеґата на 27 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути на збори та вирівняти чл. вкладки. — С. Завіский, гол., І. Грицковян, касир, М. Гнатик, секр., Марія Гнатик, заст. секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

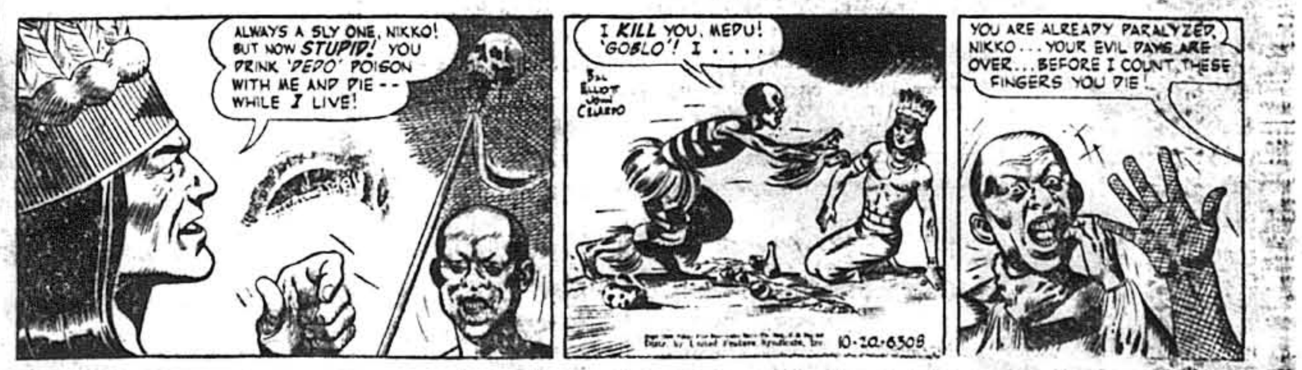
ОЛЬГА БІГАНСЬКА, членка УНС Відд. 281 Т-ва Т. Шевченка в Байон, Н. Дж., померла 24 грудня 1969 р. на 67 р. ж. Нар. в м. Глиняни, Україна. Полишила в смутку близьку родину в Україні. Похорон відбувся 29-го грудня 1969 р. з Укр. Правос. Церкви в Байоні на цвинтар Арлінґтон Меморіял Парк.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

РОМАН КМІЦКЕВИЧ, член УНС Відд. 379 Б-ва св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 13 грудня 1969 р. на 69-му р. ж. Нар. в с. Гологори, пов. Золочів, Україна, став членом УНС 1955 р. Полишив у смутку дружину Олену, 2 синів: Богдана і Романа та близьку і дальшу родину в Україні і на еміґрації. Похорон відбувся 17 грудня 1969 р. на цвинтарі Mt. Hope, Peru, Indiana.
Вічна Пому Пам'ять!
М. Семків, секр.

СТЕФАН СЕНИК, член УНС Відд. 292 Б-ва св. І. Хрестителя в Дітройт, Міш., помер 28 грудня 1969 р. на 73 р. ж. Став членом УНС в 1950 р. Полишив у смутку дружину Марію і сина. Похорон відбувся 31 грудня 1969 р. на цвинтарі Mt. Olivet в Дітройт, Міш.
Вічна Пому Пам'ять!
П. Федик, секр.

МИКОЛА СТЕЦЬ, член УНС Відд. 133 Т-ва Б. Хмельницького в Нюарку, Н. Дж., помер 27 грудня 1969 р. на 80 р. ж. Нар. в Колтов, Україна, став членом УНС в 1918 р. Полишив у смутку дочку Катерину. Похорон відбувся 31 грудня 1969 р. на цвинтарі Еверґрін в Елізабет, Н. Дж.
Вічна Пому Пам'ять!
А. Дубас, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6308. Останні хвилини життя Нікко

Ти був завжди хитрим, Нікко! Але... тепер ти був дурним! Ти випив зі мною отруту „дедо" і вмираєш, під час коли я живий!

Я уб'ю тебе, Меду! „Гобльо"! Я...

Ти вже спаралізований, Нікко. Минулися твої лихі дні! Поки порахую на цих пальцях — тебе не стане!